

Ready-to-Wear

Renata Horáková

Bakalářská práce
2018

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Ateliér Design oděvu
akademický rok: 2017/2018

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Renata Horáková**
Osobní číslo: **K15039**
Studijní program: **B8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Multimédia a design – Design oděvu**
Forma studia: **prezenční**

Téma práce: **Ready to Wear – oděvní kolekce**

Zásady pro vypracování:

1. Teoretická část:

Prostudování a analýza dostupných materiálů a informací, obrazová příloha, vlastní závěry v minimálním textovém rozsahu 20–25 normostran. Řešení doplňte kresebnými návrhy v minimálním rozsahu 15 normostran.

Teoretická část se zabývá historickým vývojem studentské módy na amerických univerzitách. Dále pojednává o tom, jak se tyto aspekty promítly do současné módy Ready to Wear.

2. Praktická část:

Výtvarné zpracování a realizace finálních návrhů v počtu 5–7 modelů. V praktické části bude zpracovávat dámskou kolekci, která obsahuje charakteristické prvky, oděvu studentů univerzit. Teoretická a technická příprava projektu, sběr potřebných informací, dokumentace realizace dle zadaných parametrů (moodboard, storyboard, skici s označením siluety, barevnost, popis materiálů, technické nákresy modelů, technické opisy, stříhové řešení modelů, popis 1 modelu vybraného na komerční využití, styling kolekce na módní přehlídce EXIT).

Práce musí být doplněna o dokumentační fotografie z procesu tvorby, módními fotografiemi, popřípadě krátkým promo videem.

Rozsah práce: minimálně 40 normostran. Formát A4.

Odevzdejte ve 2 stejnopisech v pevné vazbě (1 může být v kroužkové vazbě)

Součástí předané písemné práce jsou i 2 vyhotovení na CD-ROM. Na samostatném nosiči CD-ROM odevzdejte v minimálním počtu 10 kusů obrazovou dokumentaci praktické části závěrečné práce pro využití v publikacích FMK.

Formát pro bitmapové podklady: JPEG, barevný prostor RGB, rozlišení 300 dpi, 250 mm delší strana.

Formáty pro vektory: AI, EPS, PDF. Loga a texty v křivkách.

V samostatném textovém souboru uveďte jméno a příjmení, login do portálu UTB, obor (ateliér), typ práce, přesný název práce v češtině i v angličtině, rok obhajoby, osobní email, osobní web, telefon. Přiložte svou osobní fotografii v tiskovém rozlišení.

Rozsah bakalářské práce: **minimálně 40 normostran**
Rozsah příloh: **minimálně 15 normostran**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam odborné literatury:

FOGG, Marnie, ed. Móda: Úžasný příběh fenoménu: historický vývoj, detailní vyzobrazení i příběhy slavných návrhářů. Přeložila Zuzana PÁVLOVÁ, Runka ŽALUDOVÁ
1. Praha: Slovart, s.r.o, 2015. ISBN 978-80-7391-224-6.
LAPŠÁNSKÁ, Dana. Kapitoly z módného marketingu a stylingu. Vyd. 1. Zlín: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2014, 94 s. ISBN 978-80-7454-470-5.
SEELING, Charlotte. Staletí Módy. 2000. ISBN 80-7209-247-2.
BANKS, Jeffrey a Dorie de La CHAPELLE. Preppy: Cultivating Ivy Style. 1. New York: Rizzoli International Publications, 2011. ISBN 978-0-8478-3661-1.

Vedoucí bakalářské práce: **Mgr. Art. Pavel Brejcha**
Ateliér Design oděvu
Datum zadání bakalářské práce: **1. listopadu 2017**
Termín odevzdání bakalářské práce: **11. května 2018**

Ve Zlíně dne 8. prosince 2017

doc. Mgr. Irena Armutidisová
děkanka

MgA. Kristýna Petříčková
vedoucí ateliéru

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské/diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům.

Ve Zlíně

4.5.2018

Renata Hovavková
Jméno, příjmení, podpis

¹⁾ zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací;

(1) Vysoká škola nevydělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlázení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výtisky, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

²⁾ zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3;

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užíje-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacímu zařízení (školní dílo).

³⁾ zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jim dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložil, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlídně k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Abstrakt česky

V předkládané bakalářské práci se v teoretické části zabývám historií Ready-to-Wear. Dále hledám souvislosti mezi Ready-to-Wear, Ivy League a Preppy. Tato část také pojednává o historii studentské módy a v závěru uvádí, jak se tyto aspekty promítly do současných tendencí. Praktická část sebou nese poznatky z teoretické části a promítá je do dámské kolekce, kde dávám typickým prvkům Ivy League a Preppy současnou podobu.

Klíčová slova: móda, Ivy League, tradice, Carrie,

ABSTRACT

Abstrakt ve světovém jazyce

In the presented bachelor thesis in the theoretical part, I deal with the history of the Ready-to-Wear. Furthermore, looking for a connection between Ready-to-Wear, Ivy League and Preppy. This section also discusses the history of students' fashion and in the conclusion indicates how these aspects are reflected in the current trends. The practical part contains the findings from the theoretical part and translates them into the women's collection, where I give the typical elements of Ivy League and Preppy the current form.

Keywords: fashion, Ivy League, tradition, Carrie

Tímto bych ráda poděkovala Mgr. Art. Pavlu Brejchovi, za profesionální vedení, podporu, drahocenné rady a přínosné konzultace, po celou dobu vedení mé bakalářské práce. Dále bych chtěla poděkovat mé rodině a přátelům za pomoc, psychickou i finanční podporu, nejen při tvorbě mé bakalářské práce ale celého studia na Univerzitě Tomáše Bati.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD.....	10
I TEORETICKÁ ČÁST.....	11
1 AMERICKÁ READY-TO-WEAR	12
1.1 CLAIRE MCCARDELLOVÁ	13
1.2 READY-TO-WEAR JAKO NOUZOVÉ ŘEŠENÍ.....	15
1.3 WPB ŠATY	15
2 IVY LEAGUE.....	16
2.1 IVY LEAGUE MÓDA.....	16
2.2 IVY LEAGUE A ŽENY	18
2.3 SPORTSWEAR	19
2.4 LACOSTE	20
2.5 BROOKS BROTHERS.....	21
2.5.1 Ikonická košile	22
2.5.2 Polo - kabát	23
2.6 J.PRESS.....	24
2.7 IVY LEAGUE A SVĚT	24
2.7.1 Japonci.....	25
3 PREPPY	27
3.1 JACKIE A JOHN KENNEDYOVÍ.....	28
3.2 BOBBYSOXER	29
3.3 CHIPP	31
3.4 TOMMY HILFIGER	31
3.5 GANT	33
4 SPOLUPRÁCE S FIRMOU	35
4.1 KOŠILE JANEK.....	35
4.2 KOŠILE LUKO	35
II PRAKTICKÁ ČÁST	37
5 KOLEKCE.....	38
5.1 MOODBOARD	38
5.2 BAREVNOST	40
5.3 SILUETY	41
5.4 MATERIÁLY A RECYKLACE.....	41
5.5 DETAILSY A SYMBOLIKA	42
5.6 SKICI A NÁVRHY	44
6 POPIS JEDNOTLIVÝCH MODELŮ	47

6.1	LOOKBOOK.....	47
6.2	MODEL Č. 1	48
6.3	MODEL Č. 2	49
6.4	MODEL Č. 3	50
6.5	MODEL Č. 4	51
6.6	MODEL Č. 5	52
6.7	MODEL Č. 6	54
III PROJEKTOVÁ ČÁST		55
7	FOTODOKUMENTACE	56
ZÁVĚR		64
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....		65
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK.....		67
SEZNAM OBRÁZKŮ		68

ÚVOD

Carrie, je v této bakalářské práci moje fiktivní dívka, studentka a múza. Zároveň je to hlavní postava v mé oblíbené knize Carrie od Stephen Kinga. Děj se v knize odehrává na střední škole a právě tomuto prostředí se věnuji v mé bakalářské práci. Nejen rozsáhlé kampusy a školní budovy mi byly počáteční inspirací ale i lidé, kteří tyto pozemky navštěvují.

Jelikož moje hlavní téma je Ready-to-Wear, zaměřila jsem se právě na vznik Ready-to-Wear a její souvislost s Ivy League a Preppy, která se zpočátku řadila výhradně mezi studentskou módu. Bylo to snad poprvé, kdy se trh zaměřil na mládež a první impulz k tomu, aby mládí diktovalo, co se nosí a co ne.

V teoretické části se zabývám počátky Ready-to-Wear a přecházím k počátkům Ivy League. Postupně se dostávám k módě a značkám, které jsou s Ivy League spojené a mají dlouholetou tradici. Většina z nich měla obchod na univerzitní půdě a přesto, že se snažila diktovat, jak by se měl produkt nosit, studenti stejně určovali, jak se daný oděv má nosit. Poslední kapitola se věnuje Preppy stylu, který je silně zakořeněný v Ivy League.

Praktická část už obsahuje poznatky z teoretické části. Postupně si vybírám ikonické kusky, které mají svůj vlastní příběh. Dávám jim svoji vlastní formu, siluetu a barevnost. Vykrádám pánské košile a kabáty, kterým přiřazuji novou ženskou podobu, tak jak to dělaly a dělají dívky do dnes.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 AMERICKÁ READY-TO-WEAR

Jako hlavní téma mé bakalářské práce jsem zpracovávala Ready-to-Wear, se kterou je vývoj Ivy League a následně Preppy propojený. Pánský formální oděv tedy přestává být pouze zakázkovou záležitostí. A byli to právě studenti amerických prestižních univerzit, co jako jedni z prvních přijali Ready-to-Wear a nosili sériově vyráběná saka, košile a jiné oděvy. Konfekce se totiž poprvé objevila ve spojených státech, stejně tak jako Ivy League a později Preppy. Koncept konfekční módy můžeme datovat koncem 20. a začátkem 30. let dvacátého století. Do té doby byla hlavním centrem módy Paříž a všichni se na ni obraceli. V Americe, nejprve legálně kopírovat luxusní šaty z Paříže, jelikož i ženy, které nepocházely z bohatých vrstev, toužily mít luxusní oděv. Největší produkce byla v New Yorku na Sedmé Evenue. *„Legálně kopírovaly modely z módních přehlídek tak, že koupily reprodukční práva a kalikové stříhy návrhářů, které se napodobovaly steh po stehu. Ženy, jež neměly dost času nebo prostředků na náročné zkoušky a puntičkářské provedení oděvů na této úrovni, si najímaly místní švadleny nebo si šily šaty samy“*.¹ Američani koncem 20. let oceňovali nejen nástup konfekce, ale i ideu uvolněnosti a mládí. Najednou pro ně začalo být důležité, aby měl oděv i praktickou stránku a zároveň vzniká nová cílová skupina – žena a muž střední třídy. Tito lidé chodili každý den do práce, proto vyžadovali, aby je oděv při práci nějak neomezoval a nejlépe byl nositelný jak na formální příležitosti, tak i neformální. Do té doby měl muž přesně stanovený úbor pro každou dobu a každou situaci. Až mládež 20. let bourá toto pravidlo a ponechává si oděv po celý den.

Ready-to-Wear se však v Americe stalo populární i díky dobře řízenému marketingu a schopnosti se okamžitě přizpůsobit trhu, výrobci už tehdy dokázali vyřídit objednávku do dvaceti-čtyř hodin. Díky této flexibilitě se Ready-to-Wear stala tak rychle populární a později byla s nadšením přijata i v Evropě. Do Evropy přinesli americkou konfekci francouzští podnikatelé Jean Jacques Weill a Albert Lempereur, kteří odcestovali do Spojených států a zde se vzdělávali a poznávali způsob průmyslové výroby, který pak přinesli do Evropy. *„Evropské ženy se v tom čase oblékaly třemi způsoby – bohaté dámy nosily haute couture modely, zámožné střední vrstvy se inspirovaly haute couture a nechaly si šít šaty, kostýmy*

---

¹ FOGG, Marnie, ed. *Móda: Úžasný příběh fenoménu: historický vývoj, detailní vyobrazení i příběhy slavných návrhářů*. 1. Praha: Slovart, s.r.o, 2015. ISBN 978-80-7391-224-6.

a pláště u svých krejčovských a krejčích a nemajetné ženy si oblékaly konfekci, která byla především uživatelskou ne módní záležitostí.“²

S nástupem konfekční výroby začal být oděv dostupnější i pro méně majetné vrstvy, kterých byla v Americe většina. Jedním z hlavních představitelů maloobchodního prodeje byla Hattie Carnegieová. Své první šaty začala vyrábět v roce 1928 a během velké krize slavila obrovský úspěch, jelikož nabízela jak dostupnou kolekci, tak i luxusnější oděvy. „*Po začátku druhé světové války a německé okupaci Paříže roku 1940 se američtí výrobci iniciativou mezinárodních odborů pracovníků ve výrobě dámského oblečení rozhodli, že v New Yorku udělají hlavní město světové módy.*“³ A tak začali američtí návrháři vytvářet šaty, které byly opakem Pařížské upjaté módy, ač zprvu se v Paříži inspirovali. Vytvářeli zkrácené elegantní sukně, heslem byla jednoduchost, ale ne jednotvárnost. Najednou nebyla potencionálním zákazníkem bohatá žena s vyšších vrstev, ale pracující žena. Šaty začaly respektovat více přirozené linie těla, zmizely složité konstrukce a vycpávky. Oděv se přizpůsoboval novým aktivním lidem, od toho se odvíjí i napodobování pánského pracovního oblečení.

1.1 Claire McCardellová

*„(Mou) inspirací byla vždy Amerika, její svoboda, její neformálnost, její zdraví. To všechno mohou vyjádřit šaty“ Claire McCardellová*⁴

Návrhářkou hrající významnou roli v počátcích americké ready-to-wear je Claire McCardellová, která pracovala s oděvem pro volný čas tak, že z něj udělala trend, který se nosil dalších deset let. Studovala v New Yorku na Parson's School of Design a od roku 1940 začala pracovat pod svojí vlastní značkou, která nesla její jméno, u Townleyho Frockse. Nejprve překreslovala pařížskou haute couture pro masový trh a později se stala známou pro svojí nedbalou eleganci. Její móda nese typické americké prvky, jaké známe dnes - nedbalost, eleganci a sportovní nádech. „*K charakteristickým znakům jejího pojetí patřila schopnost postavit se problémům: navrhovala plážové šaty z jednoho kusu látky nebo dět-*

---

² LAPŠÁNSKÁ, Dana. Kapitoly z módného marketingu a stylingu. Zlín: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2014, 94 s. ISBN 978-80-7454-470-5.

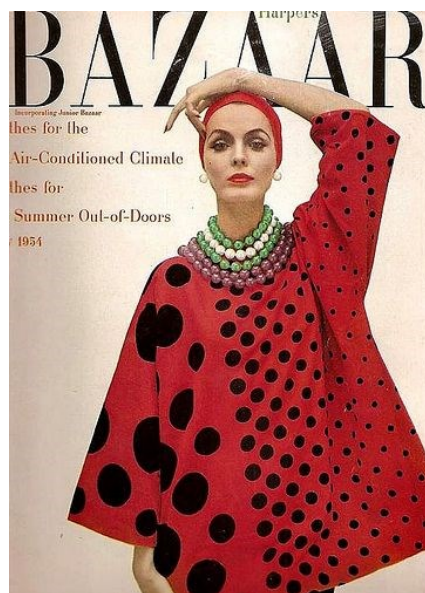
³ FOGG, Marnie, ed. Móda: Úžasný příběh fenoménu: historický vývoj, detailní vyobrazení i příběhy slavných návrhářů. 1. Praha: Slovart, s.r.o, 2015. ISBN 978-80-7391-224-6.

⁴ STEVENSON, NJ. Kronika módy. Praha: Fortuna Libri, 2011. ISBN 978-80-7321-570-5.

ské dupačky s maximálním pohodlím, za války (kdy bylo topení příliš drahé) zavedla večerní šaty s dlouhým rukávem a pro tanečnický připravila úpletové cvičební trikoty (s možností volnosti volného pohybu)⁵ Po stanovení limitů pro luxusní látky americkým úřadem se některé látky jako hedvábí a vlna staly nedostupnými. McCardellová však vzala materiály, které byly dostupné a dokázala je pozvednout do pozice vysoké módy. Díky tomu, že byl materiál obyčejný a levný stal se ještě dostupnější. Začala hojně využívat Denim, bavlněný krepon, cvilink a žerzej. Modely byly přes válečnou krizi dokonale zpracované a nadčasové. V roce 1942 se proslavila šaty z denimu, které byly pouzdrového střihu a vyráběly se i po dalších letech. „Zavedla také spadlý košilový rukáv, měkké nabírané kalhoty a ozdobné prošívání džínů, jenž se do té doby nosily jako pracovní kalhoty.“⁶ V roce 1942 vytvořila volné splývavé šaty v konfekčních velikostech. Tyto šaty se staly absolutním hitem a prodávaly se dalších dvacet let po uvedení na trh. Šaty byly zavínovací a volného střihu, v pase byly umístěny knoflíky, na které se dala připnout chňapka a na boku byla našitá velká nakládaná kapsa. McCardellová těmito šaty oslovila hlavně nové pracující ženy, které musí fungovat jak doma, tak i v práci.

Obr. 1 Claire McCardell

Obr. 2 Claire McCardell

---

⁵ FOGG, Marnie, ed. *Móda: Úžasný příběh fenoménu: historický vývoj, detailní vyobrazení i příběhy slavných návrhářů*. 1. Praha: Slovart, s.r.o, 2015. ISBN 978-80-7391-224-6.

⁶ FOGG, Marnie, ed. *Móda: Úžasný příběh fenoménu: historický vývoj, detailní vyobrazení i příběhy slavných návrhářů*. 1. Praha: Slovart, s.r.o, 2015. ISBN 978-80-7391-224-6.

Proslavila se díky jejím sofistikovaným a krejčovsky vypracovaným šatům – silueta byla štíhlá a ramena byla mírně vycpaná. Nic však nebylo přehnaně strohé, i přes ramenní vycpávky oděv působil elegantně a nedbale. „*Silueta Claire McCardellové působila mladistvým dojmem. Její šaty z poctivých látek připomínají dětskou a plážovou módu a přesně v tom byla prorokem: v následujících desetiletích se i móda pro dospělé měla stávat stále sportovnější a tím jednodušší.*“⁷Měla vliv na budoucí americký uvolněný styl, který je dnes proslavený svojí nedbalou elegancí a pomohla ho lépe definovat do podoby, jakou známe dnes.

1.2 Ready-to-Wear jako nouzové řešení

Díky příchodu krize a omezení importovaného oblečení, na které bylo dáno devadesátiprocentní clo, byli Američani nuceni rozvíjet techniku reprodukování oděvu a to tak, že byl vyráběn v různých velikostech. Kvůli nedostupnosti lepších materiálů byl zaznamenán i pokrok ve vývoji syntetických materiálů, a tím vznikaly ještě dostupnější oděvy. Materiály, které se používaly pro chudší vrstvu obyvatelstva a byly považovány za obyčejné, se najednou objevovaly i ve vyšších společenských vrstvách, a to hlavně díky omezením, které krize přinesla. V důsledku vysokého cla na importované zboží se Amerika izolovala od Paříže. To vedlo k větší kreativě v oblasti oděvního průmyslu a maximálnímu využití lokálního tvůrčího potenciálu, který měl obrovský úspěch a doteď je díky němu New York hlavním módním centrem. Do té doby byla jediným centrem vrcholného umění a módy Paříž. „*Američané sice v pravém slova smyslu nevymysleli sportovní oblečení, ale způsobili jeho rozmach.*“⁸

1.3 WPB šaty

V roce 1942 bylo vydáno nařízení americkým výborem pro válečnou výrobu (War Production Board) o omezení dovozu a použití látek. Omezení mělo dokonce vliv na stříhové řešení šatů. Toto nařízení trvalo ve Státech až do roku 1946. Omezení mělo za důsledek, že všechny oděvní stříhy byly přizpůsobeny šířce látky, tak aby byla minimální spotřeba. Využívaly se i zbytky látek, které byly dříve považovány za odpad nebo kontrastní materiály, které se spojovaly dohromady.

⁷ SEELING, Charlotte. Století Módy. 2000. ISBN 80-7209-247-2.

⁸ BAUDOT, Francois. Móda Století. Praha: Euromedia Group, k. s. - Ikar, 2001. ISBN 80-7202-943-6.

2 IVY LEAGUE

Ivy League je sportovní sdružení osmi nejprestižnějších amerických univerzit. Vše začalo v polovině 19. století, kdy se utkaly veslařské týmy z Yale a Harvardu. Veslování se poté stalo velmi populární a později začaly univerzity soutěžit i v jiných sportovních disciplínách. Bylo to vůbec poprvé, kdy byla nějaká snaha vytvořit sportovní seskupení. „V roce 1954 se zformovala liga osmi prestižních univerzit, jejichž kořeny sahají ještě do doby kolonizátorů. Dostala název podle starých zdí univerzit prorostlých břečťanem – Ivy League“⁹ Ivy je tedy americký fenomén a móda, která je spojená s idylickými kampusy, studentskou kolejí, univerzitními sporty a mládím.

Harvard, Yale, University of Pennsylvania, Princeton, Columbia, Brown, Dartmouth College, Cornell – je osm prestižních univerzit a získat diplom jedné z nich je považováno za vrchol akademického vzdělání. Na půdě těchto univerzit vznikl jedinečný, sportovně elegantní styl mladých studentů, ze kterého se později vyvinulo Preppy, díky němu se dostal do běžného života Američanů a později i celého světa.

2.1 Ivy League móda

Je překvapivé, že termín Ivy League Look nebyl vytvořen Ivy ligou nebo nějakým obchodem s pánskou módou, ve skutečnosti se tento termín poprvé objevil v článku časopisu Life v roce 1954. Článek nesl název „*The Ivy League Look Heads across the U.S.*“¹⁰ První náznak stylu Ivy datujeme už od roku 1936, ještě před založením sportovního sdružení, kdy se staly populární pánské mokasíny. Nejprve se obuv nosila v areálu univerzitní půdy Yale. Oblíbené byly například v 50. letech s bílými, sportovními ponožkami.

Navíc studenti nesměli vstoupit například do školní jídelny bez kravaty a saka. Studenti tedy začali nosit oděvy, které byly díky lize směsí oděvu na sport a gentlemanské klasiky. Tento univerzitní trend se nosil s každou novou dekádou, ale pokaždé trochu odlišně. Faktem je, že to byl jeden z prvních trendů, který neurčovaly značky či časopisy, nýbrž studenti. Vše bylo zpočátku zaměřeno na detail, neohrabanou eleganci a na první pohled nepro-

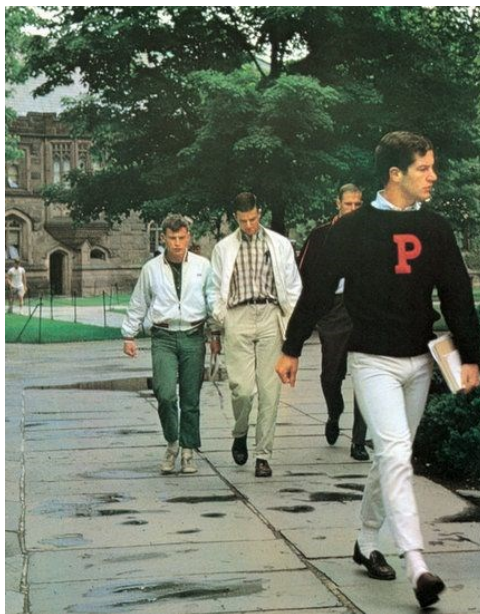
---

⁹ MOLITOR, Štěpán. Školy Ivy League. In: Menstyle.cz [online]. 15.09.2015 21:49 [cit. 2017-12-27]. Dostupné z: <http://www.menstyle.cz/skoly-ivy-league.html>

¹⁰ CHIORAZZI, Anthony. Style with staying power. In: News.harvard.edu [online]. Harvard, 2016 [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <https://news.harvard.edu/gazette/story/2016/12/style-with-staying-power/>

myšlený styling. Proč se ale Ivy těšilo takové popularitě? „*Důvodem obrovské popularity Ivy stylu mezi studenty byl ohromný tlak přizpůsobit se a potřeba zapadnout.*“¹¹

Obr. 3 Varsity svetr

Nositelé Ivy League měli tendenci vypadat uvolněně a zároveň nedbale, přitom vše záleželo na detailu. Tomu pomáhaly i sportovní aktivity, ke kterým byli studenti vedeni. Univerzita žila sportem natolik, že sportovci získávali určitý status „celebrity“ a postupně jim bylo dovoleno nosit sportovní oděv i ve školních budovách. Většina studentů pocházela z bohatých rodin, které milovaly sport, veškerou svojí volnočasovou aktivitu věnovaly sportu. „*K těmto sportům patřilo speciální oblečení, které bylo přijatelné i pro běžné společenské příležitosti. Ztělesněním uvolněného stylu byl hlavně svetr s písmenem nazvaný Varsity nebo Letterman. Byl symbolem úspěchu a dominance a byli jím odměňováni jen nejlepší hráči, čímž se uvnitř utvářela hierarchie, která odměněným sportovcům propůjčovala status celebrity. Tento svetr každému sděloval, že jeho nositelem je nejlepší hráč. Černý princetonský svetr s oranžovým písmenem P byl nezaměnitelný. Přítelkyně vyvolených sportovců si tento svetr často půjčovaly, aby si vychutnaly mimořádnou prestiž, jež*

---

¹¹ BANKS, Jeffrey a Dorie de La CHAPELLE. Preppy: Cultivating Ivy Style. 1. New York: Rizzoli International Publications, 2011. ISBN 978-0-8478-3661-1.

s ním byla spojena“¹². Dalším oblíbeným prvkem studentů byly kalhoty chinos, které byly vojenského původu, vyráběly se v khaki nebo béžové a nosily se téměř ke všemu. Někdy si je studenti v dolním okraji ohýbali, aby jim byl vidět kousek kotníku.

Ivy League se však postupně vyvíjel, neobjevil se ze dne na den. Trvalo několik desetiletí, než se objevil termín Ivy League, a později se z něj vyvinul termín Preppy, který je ještě uvolněnější, mladistvější a má méně pravidel. Pokud se ale vrátíme na počátek zrodu Ivy tak jak ho známe dnes, přeneseme se do roku 1895 a představení obleku No. 1 firmou Brooks Brothers. Brooks Brothers ale nezůstali jen u saka, vyvinuli a přestavili postupem času další ikonické kusy Ivy League Look. Brooks Brothers byl hlavním poskytovatelem oděvů, které nosili muži na univerzitních půdách.

2.2 Ivy League a ženy

Koncem šedesátých let se vedení škol Ivy League rozhodlo, že dovolí studovat i ženám. Byl to Yale a Princeton v roce 1969. V roce 1971-1978 připojily ostatní univerzity. Toto rozhodnutí však nebylo uskutečněno za účelem tolerance či rovnoprávnosti, nýbrž na základě vlastního zájmu. Úspěšnost žáků, například na Yale, začala klesat, protože muži se začali hlásit na smíšené školy. Důvodem této změny bylo, že muži, chtěli chodit na vysoké školy s ženami a univerzita jim musela vyhovět, aby nalákala zpět žáky a stále se udržela na pozici nejlepších škol. „Kde univerzitní správci viděli strategickou výhodu, mnoho absolventů považovalo kacířství.“¹³

Ženy tedy na počátku nebyly vůbec rovni mužům. Muž na univerzitě představoval element síly a moci, zatímco žena byla pouhým doplňkem, který nemá na to svůj talent rozvinout do takové míry jako muž. „Až o třicet let později, počátkem roku 2000, ženy představovaly polovinu vysokoškoláků na Harvardu, Yale, Princeton a Dartmouth a začaly být jmenovány prezidenty univerzit Ivy League.“¹⁴

---

¹² FOGG, Marnie, ed. Móda: Úžasný příběh fenoménu: historický vývoj, detailní vyobrazení i příběhy slavných návrhářů. 1. Praha: Slovart, s.r.o, 2015. ISBN 978-80-7391-224-6.

¹³ MALKIEL, Nancy Weiss. When women were admitted to Ivy League schools, the complaints sounded a lot like a Trump tweet. In: Los Angeles Time [online]. Los Angeles: Los Angeles Times, 2016 [cit. 2017-12-28]. Dostupné z: <http://www.latimes.com/opinion/op-ed/la-oe-malziel-when-women-claim-male-roles-20161021-snap-story.html>

¹⁴ MALKIEL, Nancy Weiss. When women were admitted to Ivy League schools, the complaints sounded a lot like a Trump tweet. In: Los Angeles Time [online]. Los Angeles: Los Angeles Times, 2016 [cit. 2017-12-28]

Ženám vadila tato diskriminace už mnohem dříve a bojovaly za to, aby se mužům vyrovnaly. Jedním z prvních elementů byl oděv. Studentky si propůjčovaly oblečení od svých bratrů, kamarádů a přátelů, kteří mohli navštěvovat školu. Půjčovaly si jejich svetry a košile s logy univerzit, které se daly sehnat jen na univerzitní půdě. Dalším elementem bylo sdružení univerzit, Seven Sisters. Bylo zde sedm výhradně dívčích soukromých univerzit: Mount Holyoke College, Vassar College, Wellesley College, Smith College, Radcliffe College, Bryn Mawr College, Barnard College.

2.3 Sportswear

Období po druhé světové válce se neslo v duchu konzumerismu a velkého nadšení ze sportovních aktivit. Lidé byli posedlí sportovními aktivitami: pólo, jachting, jízda na koni nebo tenis. Tato posedlost měla za následek i rozvoj sportswear a jeho začlenění do každodenního života. Sport byl hlavně přístupný všem, mužům i ženám, bohatým i chudým. U vyšších tříd bylo oblíbené i módní lyžování. Vznikla i Ženská liga pro zdraví a krásu, zaměřovala se na ženy ze středních a prostých vrstev a propagovala tělesnou zdatnost a systematické cvičení. Tyto aktivity měly za následek, že dovolovaly ženám nosit sportovní kombinézy, kalhoty nebo šortky spolu s pánskou košilí a botami na šněrování. Vznikaly společenské sportovní kluby, kde se konaly například hromadné cyklistické výlety.

Novým ženským ideálem na počátku sportswear se stala Suzane Lenglenová, Wimbledonská šampionka. Byla nejen vynikající sportovkyně, ale také oblíbená pro její emancipovaný styl. Na kurtu se objevovala s krátkými vlasy a širokou barevnou čelenkou, kterou nosila místo klobouku. Mladé hráčky tenisu ji napodobovaly a oblékaly se stejně jako ona. „*Tenisová móda pro ženy zahrnovala pletené pulovry bez rukávů s náplety v kontrastní barvě, předchůdce pozdějších klasických tenisových a kriketových svetrů s výstřihem do V. Na golf se nosily vzorované pulovry bez rukávů s náplety v kontrastní barvě, které zpopularizoval golfový fanatik vévoda z Windsoru, dříve princ Waleský, a které si oblékali muži i ženy*¹⁵“. Oblíbené úpletové materiály, které se ve dvacátých letech používaly, zpopularizoval i René Lacoste, který se v nich objevoval na zápasech.

---

¹⁵ FOGG, Marnie, ed. *Móda: Úžasný příběh fenoménu: historický vývoj, detailní vyobrazení i příběhy slavných návrhářů*. 1. Praha: Slovart, s.r.o, 2015. ISBN 978-80-7391-224-6.

Obr. 4 René Lacoste a Suzane Lenglen

Ve třicátých letech, pokud budeme hovořit o pleteninách, sehrál významnou roli i pletený koupací úbor, který posouval hranice vnímání slušnosti, jelikož posouval hranici nahoty. Nosil se na plavání a vodní sporty, či slunění. Plavky ale měly vliv i na jiné sporty. Například v roce 1931 hrála tenisová šampionka Eileen V.B. Fearnley-Whittingstallová na zápase bez punčoch a o rok později byla na kurtu Alice Marbleová pouze v bílých šortkách namísto obvyklé sukně. Roku 1936 se také v Americe objevil dvoudílný model, který spojoval košili a šortky, z něhož se staly šortkové šaty, zapínané po stranách na knoflíky.

2.4 Lacoste

„Life is a beautiful sport“¹⁶

René Lacoste byl francouzský tenisový šampion, který založil značku Lacoste, protože si uvědomil, že oděv, ve kterém se v té době hrál tenis, byl příliš omezující a snažil se tuto uniformu nějak inovovat, protože věděl, že není nějak pohodlná. A proto v dvacátých letech dvacátého století navrhnul volnou košili s krátkým rukávem, která měla delší zadní díl. A v této košili hrál na tenisovém americkém mistrovství v roce 1926. Nejprve se pro košili užíval termín „tennis tail“ a až později se začal užívat termín polokošile.

Svou kariéru Lacoste zahájil tehdy, když poprosil o spolupráci návrháře Roberta Georga, aby mu na klopu vyšil krokodýla, který má otevřené čelisti. Toto Logo mělo původně reprezentovat samotného Lacoste při hře. Jelikož hráči museli být na kurtu pouze v bílém,

---

¹⁶ In: Lacoste.com [online]. [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <https://www.lacoste.com>

bylo toto logo velmi dobře vidět. Postupně získával na popularitě a v roce 1924 byl považován za nejlepšího hráče Francie. Kde získával uznání, jinde zase skandál. Jeho obleky pobuřovaly veřejnost a to tehdy, když začal nosit kombinaci trička a košile, tudíž košile s límečkem. Do té doby bylo tričko povoleno nosit jen jako spodní část oděvu. Důvodem této inovace bylo prý údajné nesnesitelné vedro na kurtech. Košile byla s krátkým rukávem a krátký rukáv se do té doby, nosil pouze jako spodní prádlo.

V 60. letech se těšila polokošile své největší oblibě, a to možná díky tomu, že bylo oblíbeným neformálním oblečením a přesunula se z tenisového kurtu do denního oděvu. Košile měly symbolizovat jakýsi protipól staromódních pravidel.

Jedním z hlavních identifikačních znaků polokošile Lacoste byl vyšitý krokodýl, který byl vyšitý na hrudní části košile. V pozdějších letech se ikona krokodýla přesunula na levou horní část polokošile.

René Lacoste byl svou značkou natolik úspěšný, že se rozhodnul v roce 1933 založit oděvní firmu, a to spolu s výrobcem pletenin André Gillierem. Košili začali nosit jak muži, tak i ženy a stala se oblíbeným prvkem v šatníku hlavně ve Spojených státech. *„Od roku 1953 do konce 60. let se košile vyvážely do Spojených Států, kde se prodávaly v síti obchodů s odíváním Brooks Brothers. Košile s „krokem“ byla populární u filmových hvězd a celebrit, stala se základním prvkem garderoby mladých lidí. Firma začala brzy vyrábět i jiné produkty, například sluneční brýle a kožené zboží, většinou opatřené malou značkou krokodýla.“*¹⁷

2.5 Brooks Brothers

Ikonická značka zachovává stejné tradice jako před 200 lety od jejího založení. Vše začalo v roce 1818, kdy Henry S. Brooks založil firmu s cílem vyrábět vysoce kvalitní oděvy za příznivé a spravedlivé ceny. A první obchod, byl dobře strategicky umístěn, na rohu dvou nejfrekventovanějších, nákupních ulic New Yorku. Vysoká kvalita, příznivá cena a skvělé umístění obchodu mohlo za rychlou a velkou popularitu značky Brooks Brothers, která dodnes obléká skoro celé spojené státy a ostatní světadíly. Přišel s obleky, které doslova předbíhaly touhy a očekávání zákazníka a dodnes jsou tyto ikonické kusy klasikou. Ob-

---

¹⁷ FOGG, Marnie, ed. *Móda: Úžasný příběh fenoménu: historický vývoj, detailní vyobrazení i příběhy slavných návrhářů*. 1. Praha: Slovart, s.r.o, 2015. ISBN 978-80-7391-224-6.

chod vytvářel a prezentoval takové oděvy, které si dnes spojujeme s klasickým americkým sportovním oděvem Ivy League. Jednou z nich jsou například košile.

„Tuto značku ale nereprezentovali pouze američtí studenti, spojuje se i se skupinou Mod, malé skupině fanoušků moderního Jazzu z londýnské čtvrti Soho na konci padesátých let. Cokoliv, co bylo super, moderní a osobité, dostalo nálepku Mod. Měli rádi všechno Evropské a míchali to se stylem studentů amerických prestižních univerzit, kteří nosili košile od Brooks Brothers a bundy s tartanovou podšívkou.“¹⁸

2.5.1 Ikonická košile

Košile byla a je bezpochyby jednou ze základních složek šatníku muže i ženy. Brooks Brothers přispěli nejednou inovací. Nejznámější je například Button-Down košile. Vznikla, když vnukův zakladatel sledoval v Anglii zápas Póla a všiml si jednoho detailu: hráči měli na sobě košile s límečkem připnutým ke košili. Tyto košile nosili sportovci proto, aby jim při hře límeček nezavazel, nepoletoval kolem a držel na svém místě. Když se vrátil zpět, začal vyrábět košile s touto inovací. Nevyráběly se však pro sport ani pro hráče póla, nýbrž pro každodenní nošení. Košile se stala velmi oblíbenou pro její komfort, nebylo totiž nutné límeček nějak škrobit a vyztužovat, aby držel tvar. Prostě ho stačilo připnout knoflíkem. Tato inovace, která je považována za významnou, byla vytvořena polo hráči v Indii v 50. letech minulého století. Po čase ji začali používat hráči v Anglii a poté ji převzala firma Brooks Brothers. „Košile se zprvu nosila na víkendové setkání přátel, byla to klasická volba pro muže, kteří chodili na večírky, grilování nebo staré dobré americké sportovní události. Od mladých po staré, byl to kousek přijatý všemi věkovými kategoriemi. Košile se nosila pod oblekem ušitým na zakázku, vysoce postaveného manažera nebo prodejce aut, který si koupil balíček Lucky Strikes u místního Piggly Wiggly“¹⁹.

Dalším zlomovým prvkem byl ten, že Brooks Brothers přišel s novým spektrem barev a nové košile se začaly vyrábět v barvách růžové, žluté, modré a zelené.

---

¹⁸ YOUNGOVÁ, Caroline. Módní Kmeny. Praha: Slovart, 2017. ISBN 978-80-7529-340-4.

¹⁹ SCHNEIDER, Sven Raphael a J.A. SHAPIRA. The Oxford Cloth Button Down Shirt. In: <https://www.gentlemansgazette.com> [online]. Gentleman's Gazette, 2016 [cit. 2017-12-28]. Dostupné z: <https://www.gentlemansgazette.com/oxford-cloth-button-down-shirt-ocbd/>

Brooks Brothers nevyvinuli ale jen jednu košili, slavná se stala i košile s rovným a špičatým límečkem, která je známá firmou Brooks Brothers jako tenisový límeček. Dalším příkladem vedle button-down košile byla Tab-collar košile, límeček držel kravatu přesně na svém místě a během roku 1960 byla tato košile považována za příklad Ivy stylu.

2.5.2 Polo - kabát

Zpět ale k ženám. I když Brooks Brothers byla firma, která se zprvu výhradně zaměřovala na pánské oděvy, našla si i netradičně cestu k ženám. Bylo přirozené, že ženy toužily mít to co muži, a tak už v roce 1910 vyrazily přímo do pánského oddělení Brooks a kupovaly béžový, sportovně-klasický Polo kabát. Tento kabát, zapínaný na špatné straně, byl jedním z prvních přijatelných Ivy trendů, jak pro muže, tak i pro ženy. Kabát byl dvouřadový v béžové barvě. První verze kabátu byla v krémovém zbarvení s perleťovými knoflíky. Díky obrovské oblibě, byl kabát nabízen v šedé a pak s velbloudím vlasem. Zajímavé je, že v 30. letech minulého století tento kabát nosily spíše ženy než muži, kterým byl kabát určen.

Ale zpět k počátku. Kabát původně nosili hráči póla a nezapínal se na knoflíky, ale pouze opaskem. Původní látka byla vyrobena z velbloudí srsti. Po druhé světové válce, kdy se do Ameriky dostala hra pólo, se kabát stal velmi populární u studentů Yale a Pricetonu, protože hráči nosili tyto ikonické kabáty i po hře. Do konce dvacátých let dvacátého století se stal polo kabát klasikou a měl ho v šatníku skoro každý student či studentka. Když to shrneme, jednalo se o kabát, který měl obrovský dopad na pánskou a dámskou módu.

Obr. 5 Dívka v polo-kabátu

2.6 J.Press

J.Press je značka založená v roce 1902 a zakládá si na tradici a dokonalém řemeslné zpracování. J.Press byl jedním z hlavních představitelů Ivy League a v roce 1954 ho Americký Vogue uvedl jako největšího představitele Ivy League Look. Tato značka má historii přímo v univerzitním areálu. Byla založená v areálu Yale University Jacobem Pressem, který vytvářel dokonale technicky zpracované oděvy a prodával je v místním kampusu. J.Press se mohl okamžitě těšit obrovské popularitě, nosili ho nejen studenti ale i profesori a absolventi Yale.

První obchod byl otevřen v New Haven, Jacobim Pressem. Nejprve si obchod oblíbili studenti z Yale a studenti z přípravných škol v Nové Anglii, hned po té, co se mu v podnikání začalo dařit, otevřel si i další obchody, a to v New Yorku, Princetonu a Cambridge.

To, co prvně vzniklo v univerzitním areálu, je dnes považováno za neodmyslitelnou klasiku, J. Press se od svého založení až do teď vůbec nezměnil, dokonce i Brooks Brothers se museli přizpůsobit měnící se společnosti, ale J. Press se povedlo zůstat stále klasikou. Je to stále malý rodinný podnik, který obléká jak mladé studenty, tak i absolventy.

2.7 Ivy League a svět

Ivy League však nebyl pouze americkou záležitostí. Po čase pronikal i do Evropy nebo Asie. V Evropě to mohla být skupina Mods a v Asii se setkáváme, ač jen po krátkém období, s Miyuki-zoku.

2.7.1 Japonci

V roce 1964 vznikla v Japonsku unikátní subkultura japonské mládeže, která kopírovala oděv Americké Ivy League. Pro Japonce se rebelující mládež objevila náhle, v létě roku 1964. Název Miyuku-zoku, jak se skupina jmenovala, pocházel z názvu prodejny, která se nacházela v luxusní nákupní ulici Miyuki ve čtvrti Ginze. Zoku už je přípona pro sociální skupinu. Miyuki-zoku byla mládežnická skupina dívek a chlapců v rozmezí mezi 17-20 roky. Protože byli studenti a v Japonsku se ve škole musela a musí nosit školní uniforma, scházeli se v místních kavárnách. Byli oddáni klasickému americkému Ivy League stylu. A protože se při příchodu do školy museli obléct do školní uniformy, nosili své oděvy v hnědých papírových pytlech, které byly určeny na potraviny.

A jak se Miyuki-zoku objevili? A proč se tak náhle objevili? Vše započalo článkem v časopisu Heribon Punch, kde redaktoři publikovali článek zaměřený na bohatou Japonskou mládež. Cílem článku bylo říci čtenářům, jak se mají oblékat a redaktoři dávali za příklad právě Ivy Look, a tak začala Japonská mládež kopírovat americké studenty, ačkoliv je nikdy předtím neviděla.

Ivy League v Japonsku ale nemělo moc nadšené recenze, rodiče i úřady nebyli z Ivy League nadšení. Důvod byl ten, že se Japonsko toho roku připravovalo na olympijské hry a úřady měly strach. Co si pomyslí zahraniční hosté o dětech, když je uvidí v upnutých oblecích s perfektně střiženým a vyfoukaným účesem? Myslely si, že hosté budou brát stylovou mládež za projev slabosti. Vyfoukané vlasy měly u mužů symbolizovat slabost a ženskost. „*Navíc pro Japonce nebyly olympijské hry jen sportovní událostí. Měl to být jejich návrat do globální komunity po bezohledné porážce ve druhé světové válce a nic se nesmělo pokazit.*“²⁰ Japonci odstraňovali vše - bezdomovce, nepořádek na ulicích a Miyuki-zoku. Úřady se tak bály Miyuki-zoku, že požádaly majitele obchodu VAN (kde bylo nabízeno oblečení ve stylu Ivy League), aby své zboží stáhli z prodeje a nařídili nadšencům, aby svá saka a upnuté kalhoty před a během olympijských her nenosili.

Většina z nich poslechla, ale ne všichni, a tak 19. září 1964 policie zaútočila v ulici Ginza a zatkla osmdesát pět fanoušků Ivy League. Touto akcí byl navždy ukončen Ivy League

---

²⁰ MARX, David. The Miyuki-zoku: Japan's First Ivy Rebels. In: Ivy-style.com [online]. 2009 [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <http://www.ivy-style.com/the-miyuki-zoku-japans-first-ivy-rebels.html>

v Japonsku a už se nikdy, v podobě jako byl tehdy, nevrátil. „I když Miyuki-zoku bylo považováno za rebelství, bylo tomu ve skutečnosti jinak. Japonci byli prvními středoškolskými spotřebiteli, kteří jednali a nakupovali pod vlivem medií. Byla to jen Japonská konzervativní společnost, která nebyla připravená na to, že i mladá móda může být součástí trhu.“²¹

Obr. 6 Miyuki - Zoku

---

²¹ MARX, David. The Miyuki-zoku: Japan's First Ivy Rebels. In: Ivy-style.com [online]. 2009 [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <http://www.ivy-style.com/the-miyuki-zoku-japans-first-ivy-rebels.html>

3 PREPPY

„Po druhé světové válce chtěli mladí lidé prosadit svou vlastní unikátní identitu a poprvé v historii módy se mládež vymezovala proti nošení stejného oblečení jako jejich rodiče. Vznikl oddělený trh, určený k uspokojení rostoucího počtu teenagerů, kteří si začali vytvářet svůj vlastní styl. Styl „preppy“ tohoto období představoval pečlivě budovaný vzhled nové generace sebevědomých jedinců, zdůrazňujících mládí způsobem, který neměl buřičskou povahu jako u pozdějších rockerů nebo beatníků.“²²

Styl však neobjevil ze dne na den, postupně se vyvíjel. Není to jen trend, ale životní styl. *„Jestliže se z rebelství stal denní pořádek, je možná nejzajímavější nerebelovat.“²³* Pokud ale opravdu budeme chtít zrod stylu Preppy zařadit do určitého období, můžeme jeho počátky datovat na přelomu 50. a 60. let na severovýchodním pobřeží Ameriky, Preppy má původ a je silně zakořeněno v Ivy League, jen je trochu uvolněnější a není tolik konzervativní. *„Harvard, Yale a Princeton stály při zrodu tohoto stylu a studenti těchto univerzit, kteří se nějak zvlášť nezajímali o oblékání, vytvořily styl, jaký dodnes napodobuje celý svět.“²⁴* Slovo Preppy má původ ve slově preparatory school, což znamená přípravná škola. Je tedy z části inspirován z amerických přípravných škol. Stejně jako Ivy League není tato tradice jen záležitostí krátkodobé módy, postupně se vyvinul a mixoval se po desetiletí s trendy.

Styl Preppy ale nebyl jen o slepém následování pravidel odívání v určité skupině na univerzitní půdě. Styling měl posílit identitu a sebevědomí jedince, určoval, kdo jsou a kam patří. Důraz byl kladen nejen správný výběr značek, ale i na detail, který byl ze všeho nejdůležitější. Bylo zde mnoho pravidel, které studenti dodržovali a dávali tak světu najevo kdo jsou a kým jsou. *„Kalhoty nesměly mít za žádných okolností vzhlené puky, vždy musely být hladké a dlouhé jen tak, aby bylo vidět kousek holého kotníku, což bylo znamením, že ponožky nemají ve vybavení mladého muže co pohledávat. Sako muselo mít zapínání na tři*

---

²² FOGG, Marnie, ed. *Móda: Úžasný příběh fenoménu: historický vývoj, detailní vyobrazení i příběhy slavných návrhářů*. 1. Praha: Slovart, s.r.o, 2015. ISBN 978-80-7391-224-6.

²³ PAVLÁSKOVÁ, Lucie. *Preppypedie*. In: *Preppy.cz* [online]. 2013 [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <http://www.preppy.cz/preppypedie/>

²⁴ LAPŠÁNSKÁ, Dana. *Kapitoly z módného marketingu a stylingu*. Vyd. 1. Zlín: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2014, 94 s. ISBN 978-80-7454-470-5.

knoflíky, manžety na dva a vzadu nesměl chybět zahnutý rozporek. Tyto zdánlivě nepatrné detaily symbolicky vyjadřovaly výlučnost tohoto vybraného společenství a umožňovaly vzájemnou identifikaci jeho skutečných příslušníků.²⁵ Američané měli a mají dlouhou tradici v Preppy. Po celé generace byli obdivováni slavní herci, sportovci a bohatí muži ve svých sportovních oděvech. Příkladem může být Katherine Hepburn, která byla často fotografována v šatech v golfovém stylu, kostkovaném (argyle) svetru a s tvídovou sukní.

„Preppy styl odkazuje na bezstarostný život bohatých Američanů, najdeme v něm i jemné retro prvky a odkazy na sporty jako je jezdeckví nebo ragby a nechybí ani loga těchto prestižních univerzit.“²⁶

3.1 Jackie a John Kennedyovi

Důležitou ikonou Preppy stylu jsou Jackie a John Kennedyovi, kteří se jako velmi mladí manželé v roce 1961 nastěhovali do Bílého domu. „Největšími ikonami Preppy stylu byli v padesátých letech manželé Kennedyovi. Preppíci jsou ale také budoucí absolventi prestižních amerických univerzit jako např. Yale, Princeton, Harvard nebo Columbia, proto se na jejich oblečení často objevuje znak univerzity a ten si osvojila i spousta rodin z vyšších středních vrstev včetně rodiny Cremieuxových.“²⁷ John Kennedy byl aktivním hráčem univerzitního amerického fotbalu a byl také nadšenec do golfu. S vyznamenáním vystudoval Harvard. „Aktivní životní styl politické celebrity šedesátých let se samozřejmě odrážel i na Kennedyho šatníku. Podobně jako oblékání dnešních preppies, byl i Kennedyho osobní styl plný protikladů. Při vykonávání své funkce dával JFK přednost úzce střiženým černým a šedivým oblekům z dílny nejstaršího amerického řetězce s pánskými oděvy Brooks Brothers. Jeho pracovní silueta se stala natolik ikonická, že se vedení Brooks Brothers v roce 2007 rozhodlo vrátit Kennedyho nadčasový look pod názvem The Fitzgerald zpět do regá-

---

²⁵ FOGG, Marnie, ed. Móda: Úžasný příběh fenoménu: historický vývoj, detailní vyobrazení i příběhy slavných návrhářů. 1. Praha: Slovart, s.r.o, 2015. ISBN 978-80-7391-224-6.

²⁶ LAPŠÁNSKÁ, Dana. Kapitoly z módného marketingu a stylingu. Vyd. 1. Zlín: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2014, 94 s. ISBN 978-80-7454-470-5.

²⁷ BÁRTOVÁ, Dominika. Bud'te preppy! Gentleman z New Yorku vám poradí, jak na to. In: *Forbes.cz* [online]. Praha: Forbes, 2016 [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <http://www.forbes.cz/budte-preppy/>

lů. “²⁸ Aktivní život prezidenta ovlivňoval i oblékání první dámy, která ho často doprovázela.

Obr. 7 Kennedyovi

Jak vypadal na počátcích tento vzhled, popisuje autorka knihy *Móda: Úžasný příběh fenoménu*, Marnie Fogg takto: „*Součástí kompletu byl blejzr s přirozenými rameny, ušitý z tvídu se stromečkovou vazbou v zemitých odstínech hnědé nebo šedé, košile z oxfordského plátna, příčně pruhovaná kravata ze speciálního hedvábí a kalhoty ze šedého flanelu nebo širokého manšestru bez puku. Velmi důležitá byla volba bot – na kolejích byli nejpopulárnější mokasíny nebo šněrovací boty z černé či hnědé kůže.*“²⁹ Přičemž hlavním dodavatelem této garderoby byla firma Brooks Brothers. Dále zde řadíme i svetry jako symbol ne-dbalé elegance.

3.2 Bobbysoxer

Další zajímavou subkulturou, které dominovaly ženy, jsou bobbysoxer. Časopis LIFE je datoval na počátku roku 1940, psal o nich jako o ženském studentském gangu. Byl to studentský styl, který se pozvolna vyvinul v období poválečné Ameriky a možná díky němu, se ženy začaly více zajímat o vzdělání.

---

²⁸ PAVLÁSKOVÁ, Lucie. Praotec preppik. In: Preppy.cz [online]. 2013 [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <http://www.preppy.cz/preppypedie/praotec-preppik/>

²⁹ FOGG, Marnie, ed. *Móda: Úžasný příběh fenoménu: historický vývoj, detailní vyobrazení i příběhy slavných návrhářů*. 1. Praha: Slovart, s.r.o., 2015. ISBN 978-80-7391-224-6.

Tyto rebelky byly většinou studentky vysokých škol, poslouchaly swing a lidé je označovali jako střeštěné a plné energie. Byly velké fanky Elvise Presleyho, či Jerry Lee Lewise, proto na oděvech nosily například motiv noty nebo kytary. „Dalším oblíbeným motivem byl pudl, ten prý nositelce dával *nádech evropské komplikovanosti. Prvním projevem rebelie v oblékání bylo nošení pletené vesty zády dopředu, v kombinaci s vyhrnutými denimovými džínami a botami s kontrastním pruhem. Oblíbeným oblečením byl těsný angorský svetr ke krku a s krátkými rukávy nebo vesta v dětsky bledě modré nebo růžové barvě. Doplněval jej kulatý límeček Petr Pan, barevně ladící k sukni ke kolenům. Kolové sukně se nosily přes několik vrstev ztužených spodniček.*“³⁰ Právě tyto spodničky měly na sobě vyšitou aplikaci v podobě pudla nebo jiných oblíbených motivů. Další trend by oděv se svým jménem nebo jen iniciály. „*Červená vlněná sukně je ušita ve stylu skotského kiltu, se širokými sklady, vycházejícími z přiléhavého sedla na bocích a volně spadajícími těsně pod kolena. Skládané a kolové sukně byly v té době obzvlášť oblíbené.*“³¹

Dalším a asi největším idolem dívek byl Frank Sinatra, kterého v roce 1945 označil tisk jako „The Voice“, díky vlivu, jaký měl na dívky, které byly jeho oddanými fankami a propadaly při koncertech masové hysterii.

Jiným projevem rebelie bylo například odmítnutí upnutého svetru, dívky ho nahradily dlouhým a širokým rolákem, zvaným sloppy Joe. Tento rolák si často propůjčily od svého přítele nebo otce. Další prvek, který studentky převzaly z pánského šatníku, byla velká kostkovaná košile, kterou současně nosily s pánským rolákem. Oblíbeným prvkem byly mokasíny s ponožky, které později nahradily nylonové punčochy. Mokasíny můžeme znát pod názvem penny loafer, a to pro to, že si žáci dávali do otvoru v botě minci. Ponožky byly většinou ke kotníkům, s bílou krajkou, která se přehnula. Oděv si dívky financovaly buď z kapesného od rodičů nebo si na něj přivydělávaly hlídáním dětí.

---

³⁰ FOGG, Marnie, ed. *Móda: Úžasný příběh fenoménu: historický vývoj, detailní vyobrazení i příběhy slavných návrhářů*. 1. Praha: Slovart, s.r.o, 2015. ISBN 978-80-7391-224-6.

³¹ FOGG, Marnie, ed. *Móda: Úžasný příběh fenoménu: historický vývoj, detailní vyobrazení i příběhy slavných návrhářů*. 1. Praha: Slovart, s.r.o, 2015. ISBN 978-80-7391-224-6.

3.3 Chipp

Je společnost založená spolupracovníkem firmy J. Press, Sidney Winstonem, kde začal pracovat po střední škole. Obleky však spíš proslavil jeho syn Paul Winston, a to díky podšívkovým materiálům. Jeho obleky jsou na první pohled klasické, ale podšívkový materiál má barvy všeho druhu i potisku. Mnoho jeho klientů vybírá nejprve podšívku a až poté tkaninu. Živé a barevné podšívky jsou jen jedním ze znaků, kterým popisuje Winstonův styl. Začal jako krejčí pro společnost Chipp v roce 1961 a ihned se stal velmi populární a uznávaný. Svoji popularitu si získal i díky tomu, že oblékal prezidenta Kennedyho. Na svém vrcholu zaměstnával 30 krejčích a nabízel jak zakázkovou výrobu, tak i konfekci.

Wiston však u společnosti Chipp nezůstal napořád. Odejít musel po rozpadu firmy na počátku 80. let a v současné době provozuje Chipp2/Winston Tailors. Dnes je mu 70 let a stále se věnuje krejčovíně.

3.4 Tommy Hilfiger

„Bílo-červeno-modré logo značky Tommy Hilfiger je celosvětové uznávaným symbolem sportovní elegance a vysoké kvality. Kolekce této značky jsou kvintesencí amerického stylu preppy. Je to klasika v moderním a módním provedení.“³²

Tommy Hilfiger je jedna z amerických značek, které nedomyslitelně patří k mládí a studentské nedbalosti, ve které hledá už dlouhodobě inspiraci. Je spojována s klasickým americkým Preppy stylem a pop kulturou, které propojuje. Mezi zákazníky patří například i rappeři, přestože cílová skupina byla původně úplně jiná: bohatý bílý Američan. *„Byla to nová interpretace rasového zařazení“.*³³ Značka se rozšířila o další sortu lidí díky rapperovi Snoop Doggovi, který se jednou objevil v Saturday Night Live v košili značky Hilfiger. Plně se mu podařilo oslovit americkou mládež svojí jednoduchostí, jeho rukopis je ihned rozpoznatelný a díky němu je známý po celém světě. Jeho oděvy jsou totiž vhodné jak na formální, tak i neformální příležitosti, dbá na kvalitu i komfort.

---

³² Tommy Hilfiger. In: Answear [online]. [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <https://answear.cz/p/tommy-hilfiger-315-b.html>

³³ YOUNGOVÁ, Caroline. Módní Kmeny. Praha: Slovart, 2017. ISBN 978-80-7529-340-4.

Hilfiger si ale zpočátku otevřel vlastní obchod, který se nazýval The People's Place v Elmiře. Byl nejprve zaměřený na teenagery, chodili však k němu lidé různého věku. Oblečení si nechal dovážet a doma si je upravoval podle vlastního vkusu, protože nebyl spokojený s tím, co trh nabízí. Jako teenager byl zamilovaný do fenoménu rock-and-roll ale v Elmiře nebyly k dispozici žádné oděvy v tomto stylu, a tak se rozhodnul otevřít si vlastní obchod. Později začal vytvářet i své vlastní návrhy. Nejprve prodával zvonové kalhoty, které byly zrovna trendy. Obchod mu však dlouho nevydržel a zkrachoval, a proto se odstěhoval do New Yorku a zde si založil značku Tommy Hilfiger Corporation, jak ji známe dnes. V roce 1984 začal tedy plně podnikat a navrhovat své vlastní oděvy. I když byl na mizině, odmítal pracovat pro jiné značky a naplno se věnoval své vlastní firmě. Finančně mu totiž pomáhal jeho přítel z Indie. Nejprve se zaměřoval pouze na pánskou sportovní módu, postupně, jak značka získávala na popularitě, se začal zaměřovat i na dámské oděvy.

Obr. 8 Tommy Hilfiger spring 2018

Populární je dodnes a to díky spolupráci a sponzoringu slavných osobností jako jsou například Rolling Stones. Nebo se v jeho kampaních objevují hudebníci a celebrity například David Bowie nebo Beyonce. Aby oslovil veřejnost, snaží se maximálně využívat sociální média a díky tomu ví, co veřejnost požaduje. Napsal knihu *Dreamer: My Life in Fashion & Business* a v roce 2012 byl oceněn za celoživotní úspěch Council of Fashion Designers of America.

„Značka zaměřená spíše na pánské a sportovní oblečení začala postupně přidávat i dámské a dětské kolekce Hilfiger. Vedle uhlazeného studentského stylu a pestrobarevného ca-

*sual wear prosazuje také city look a nízko posazené, o několik čísel větší džíny nebo obrovské joggingové kalhoty. K nabídce patří také všechny klasické doplňky jako kabelky Hilfiger, peněženky, pásky, boty, čepice, hodinky Hilfiger a parfémy. Dokonce TH nabízí i bytové doplňky.*³⁴

3.5 Gant

*„První, kdo uvedl do všeobecných povědomí americké sportovní oblečení a otevřel tak cestu k novému, méně formálnímu stylu oblékání, byli paradoxně studenti a učitelé z prestižních amerických univerzit sdružených do takzvané Ivy League“*³⁵

Za zrodem značky stojí Ukrajinský emigrant Bernard Gantmacher, který v roce 1914 přišel do USA. Nejprve začal jako krejčí v malé krejčovské dílně, aby si vydělal na studium, která zhotovovala pánské košile, zde se specializoval na šití límců. V roce 1949 založil Gant Shirtmakers, která se díky zručnosti zakladatele stává čím dál více populární pro svoji kvalitu a zpracování. Navrhoval velmi ležérní a volné košile, které byly oblíbené u americké mládeže. Zvláště oblíbená byla u studentů Yale a New Haven.

Po druhé světové válce byla Amerika úplně jiná než na počátku, když se američtí vojáci vraceli domů, měli najednou daleko více možností, najednou bylo více volných pracovních míst. *„Optimistickou náladu ještě podpořil takzvaný G.I.Bill zákon, jehož cílem bylo zajistit vracejícím se vojákům práci a možnost vzdělání. Výsledkem jeho zavedení bylo, že v roce 1949 se na americké vysoké školy přihlásilo třikrát tolik lidí jako na začátku desetiletí“*³⁶. A proč zrovna New Haven, kde sídlila univerzita Yale? V New Haven prosperoval i textilní průmysl, proto bylo pro evropské přistěhovalce přirozené, že navštěvovali zrovna tuto oblast za účelem podnikat s textiliemi. A právě tito přistěhovalci, mezi nimiž patřil i Gant, pomohli městu získat dobrou pověst v oblasti textilu a oděvu. Gant také v 60. letech vytvořil exkluzivní kolekci pro obchod Yale Co-op, kde se prodávaly knihy, oděvy a ostatní potřeby, které studenti potřebovali ke svému studiu. V současnosti existuje kampusová prodejna Gant na York Street 268, kde v roce 2012 začali znovu prodávat exkluzivní košile Yale co-op, která byla vytvořená pouze pro studenty a zaměstnance Yale a je věrnou kopií

---

³⁴ KOČANDRLOVÁ, Kateřina. Tommy-hilfiger. In: Modniznacky.cz [online]. [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <http://modniznacky.cz/tommy-hilfiger/>

³⁵ Košile, která oblékla univerzitu Yale. Brands&Stories. 2012, **2012**(2), 19.

³⁶ Košile, která oblékla univerzitu Yale. Brands&Stories. 2012, **2012**(2), 19.

originálu z 60. let. Základními prvky této košile jsou: Košile je ušita ze 100% bavlny, má na zádech dvojité záhyb a poutko na zavěšení košile a knoflíček, který se nachází na límečku v zadní části, pro lepší umístění kravaty. Všechny tyto prvky byly inovacemi Gantu.

Zakladatel znače už od začátku vštěpoval hodnoty, které jsou Američanům blízké. „*Patří mezi ně celistvost, propracovanost, optimismus a porozumění. Navíc se v jeho kolekci perfektně prolínala americká ležérnost a evropská elegance a tyto dva styly se vlastně ve značce mísí dodnes.*“³⁷ Nicméně, značka se nejprve ocitla na pokraji bankrotu. Obchod se opravdu proslavil až po druhé světové válce, kdy se v USA začaly měnit potřeby populace a do módy přišel sporswear. Gant se chytil této příležitosti a začal nabízet button-down košile, které byly mezi studenty i američany velmi populární. Kolekce však nejsou pouze americké, ale vychází z evropského stylu. V 60. letech se zařadil jako druhý největší distributor košil na celém světě.

Gant přinesl do pánského oděvu mnoho inovativních řešení jako je například poutko na košili, které se nachází mezi lopatkami, záhyb na zádech pro lepší volnost v pohybu. Přestože značka začínala pouze s pánskými košilemi, teď obsahuje i dámskou a dětskou módu včetně doplňků.

---

³⁷ PETŘÍČKOVÁ, Kateřina. Gant. In: Modniznacky.cz [online]. [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <http://modniznacky.cz/gant/>

4 SPOLUPRÁCE S FIRMOU

Jako podmínku u své bakalářské práce jsem měla spolupracovat s firmou. Vybrala jsem si dvě české firmy, které se specializují na výrobu košil, a to proto, že píšou o Ivy League, kde je košile ve všech směrech jeden z nejdůležitějších prvků. První firma je Janek, ta sídlí v Rožnově pod Radhoštěm a druhá Luko, sídlící v Červeném Kostelci. Obě firmy mají dlouholetou tradici a zakládají si na perfektním zpracování a blízkém kontaktu se zákazníkem.

4.1 Košile Janek

„Kvalita, komfort a styl v každém detailu. Společnost JANEK spol. s.r.o. se může pochlubit více než dvacetiletými zkušenostmi v oděvním oboru. Jsme ryze česká firma vyrábějící košile a halenky na míru.

Pečlivý výběr nejlepších materiálů, každodenní poctivá práce s důrazem na detaily a dodržování stoprocentní kvality je pro nás jasným základem spokojeného zákazníka.“³⁸

Firma byla založená v roce 1930 a to panem Aloisem Holišem, který je dědečkem současného majitele. *„Třicátá léta minulého století byla protknuta elegancí a také čerstvě založená firma pana Holiše se ihned specializovala na šití oděvů na míru. Po prozářených produktivních letech se firma vlivem nepříznivé politické situace dále nevyvíjí a v roce 1972 zakladatel společnosti umírá.“³⁹* Firma znovu ožívá v roce 1990 už pod názvem JANEK a od založení se specializuje na výrobu luxusních pánských a dámských košil, strojovému vyšívání a zakázkovou výrobu pro firmy. *„Nová éra života formy začíná v roce 2001, kdy do společnosti přichází současný majitel, pan Alois Holiš.“⁴⁰*

4.2 Košile LUKO

„Za každou vyrobenou košili je určitý příběh. Od prvního nápadu, kdy objednáváme materiál z dezénu, který jsme si sami navrhli, až po finále, kdy košile opouští naši firmu. Spousta odvedené práce a na konci spokojený zákazník – to je ideální stav. To je důvod, proč

---

³⁸ O nás. In: Janek.cz [online]. [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <http://janek.cz/o-nas/>

³⁹ Historie. In: Janek.cz [online]. [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <http://janek.cz/historie/>

⁴⁰ Historie. In: Janek.cz [online]. [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <http://janek.cz/historie/>

tuto práci odvádíme. Člověk může být kreativní i na něčem pro někoho tak obyčejném, jako je pánská košile.“⁴¹

Firma byla založená v roce 1880 a od svého zrodu až doposud se zabývá a specializuje na šití košil, a to v té nejvyšší kvalitě. Již po pět generací se v Červeném Kostelci šijí košile jako konfekce i na míru. Je to jedna z posledních rodinných firem v České republice, která se zabývá textilním průmyslem. Své výrobky si nejen sami vyrábí, ale i je prodávají.

„Díky léty vyzkoušeným a propracovaným technologiím jsme schopni vyrobit i košile, které se vyráběly před 150 lety. Kvalitní fraková košile je něco, co zůstává neměnné a je stále in. Jediné, co se mění, jsou technologie použité při výrobě materiálů. Šicí stroj prošel mnoha změnami, ale jeho podstata zůstává neměnná. Tradiční řemeslo stále žije a my věříme, že se stále najdou lidé, kteří budou ochotní v této kreativní činnosti pokračovat. Stojíme na pokraji velkých změn, ale košile je to, co se po staletí nemění a drží si své místo v každém pánském šatníku“⁴²

---

⁴¹ Košile LUKO – košile s příběhem. Brands&Stories. 2017, 2017(04), 39.

⁴² Košile LUKO – košile s příběhem. Brands&Stories. 2017, 2017(04), 39.

II. PRAKTICKÁ ČÁST

5 KOLEKCE

Kolekce je vlastně od počátku inspirovaná příběhem studentky, která studovala na Americké střední škole. A jak autor charakterizuje Carrie? Carrie je vlastně úplně nezajímavá, neatraktivní, společensky naivní, zcela nepraktická pro život teenagerů. Má ale v sobě jistou vlastnost, kterou kvůli své náboženské výchově, v sobě dusí. Je to telekineze – paranormální schopnost hýbat hmotou jen pomocí myšlenky.

Pro mě nebyl důležitý příběh, ale spíše prostředí, ve kterém se děj odehrává, a to škola. Tohle prostředí a lidé, kteří ho navštěvují a jak se oblékají. Skoro celou teoretickou částí se zabývám historií odívání na univerzitní půdě a těmito prvky se věnuji i v praktické části bakalářské práce. Oděv má odkazovat na tradiční prvky Ivy League, které nejsou jen o oblékání, je to životní styl. I s tímto pracuji, vžít se do role studenta a možná být na chvíli Carrie. Zamyslet se nad tím, co by si asi oblékla? Jak by se asi chovala, kdyby jí v tom nebránily předsudky, pravidla a náboženství?

Ivy League a i Preppy odkazují spíše na pánskou módu, já jí dávám ženskou podobu, vykrádám pánské košile a kabáty, které jsou pro školní uniformy typické a přetvářím je na dámské šaty a sukně. A tak se snažím přetvářet tradiční Ivy League a dát mu ženskou podobu.

5.1 Moodboard

Staré fotografie ze školního prostředí mi soužily k analýze toho, co studenti nosili nejčastěji a co bylo pro ně charakteristické. Určitě se během desetiletí trendy měnily, ale stále zde zůstávají prvky, které jsou neměnné a nepřizpůsobují se žádnému trendu. Pomocí moodboardu jsem zkoumala lokaci, siluety, motivy, barevnost, detaily a klíčové kusy, ze kterých jsem vycházela při realizaci.

Obr. 9 Moodboard

Obr. 10 Moodboard

Obr. 11 Moodboard

5.2 Barevnost

V kolekci dominuje modrá, v pastelových odstínech. Pastelové barvy celkově ovládají celou barevnou škálu. Stříhově vycházím z pánských siluet, barvy jsem volila jemné odstíny. Jednak proto, že jsou mi tyto odstíny blízké. Navíc jsem byla trochu svázána barevností, jelikož mi firma LUKO darovala hotové košile, které jsem použila a dále firma Janek, která mi poskytla zbytky košilovin, které byly ve světlých odstínech modré a bílé. Odstíny modré už jsem pouze doplnila šedou, žlutohnědou, světle zelenou a červené detaily.

Kolekce má působit jemně, to umocňují zvolené barvy, zároveň má i barevnost odkazovat na mládí, se kterým se pojí i určitá naivita. Díky světlým a tlumeným barvám jsou jednotlivé kusy snadno kombinovatelné mezi sebou.

5.3 Siluety

I když jsem vytvořila dámskou kolekci, vycházela jsem z pánských střihů. Díky tomu se prodlužují rukávy a vytváří se efekt spadlých ramenou. Nejvíce asi dominuje pánská košile, kterou si ženy půjčovaly z šatníku svého přítele nebo bratra. Celková silueta studentky je uvolněná, oversize košile, svetr, do toho skládaná sukně ke kolenům. Častý je zvýrazněný úzký pas. Pánský polo kabát univerzální velikosti se sukní nebo kalhoty, stažený v pase páskem, se dá stáhnout dle potřeby.

Anorak a mikina vychází ze střihu pánské mikiny, která je rozčleněná na jednotlivé díly.

5.4 Materiály a recyklace

Celou kolekci provází bavlněná košilovina. Odlišuje se pouze vzorem nebo vazbou. Materiál má odkazovat na pánskou studentskou módu, jelikož dresscode na univerzitní půdě předepisoval košili, a to dokonce i na sportovní aktivity. Košilovinu jsem použila na sukně, samotné košile nebo jako podšívkový materiál. Každý kus, který jsem vytvořila, obsahuje kousek košilového materiálu, ať už jde o detaily, podšívku nebo vrchní materiál.

Vlněný kabátový materiál, odkazuje na polo-kabát, ten je klíčovým prvkem v pánské i dámském šatníku studentů.

Z pláštěvého materiálu je bunda tzv. anorak, která používala při nepříznivém počasí jako svrchní oděv. Bunda byla nepromokavá a sloužila jak ke sportu, tak i jako ochrana před deštěm, při přechodu z jedné budovy do druhé. Tato bunda mě inspirovala k tomu, použít jemný šustákový materiál ve světle šedé barvě. Dále nepočesaná, bavlněná teplákovina symbolizuje sportovní uvolněnost, která byla pro Ivy League a Preppy typická. Každý, kdo kdy snad studoval na vysoké škole, má doma památeční mikinu, či tričko s logem nebo iniciály dané univerzity, kde studoval. Kdysi to byl vlněný svetr, který se v kolekci nachází taktéž.

Dále jsou zde vyřazené košile, které mi poskytla firma LUKO. Košile jsem přetvářela a dávala jim nový život. Buď jako svrchový kus nebo jako díl na sukni, či část podšívky. Buď jsem využila pouze materiál a vytvořila z košile sukni nebo jsem ji ponechala jako košili a pouze na ni našla své iniciály.

Obr. 12 Materiálový vzorník

5.5 Detaily a symbolika

Objevují se zde detaily v podobě mých vlastních iniciálu RH. Ty mají odkazovat na svetry s iniciály univerzity. Po čase ale symbolika iniciálu univerzity, dostala jiný význam. Studenti, pokud měli finanční prostředky, nebo byli dostatečně talentovaní a dostali se na jednu z univerzit Ivy League, byli na svoji univerzitu pyšní. Inspirovaly mě také bobbysoxers, které si své iniciály vyšívaly.

Obr. 13 Vzorník

Obr. 14 Moodboard, iniciály

Dovolím si tvrdit, že oproti košili jsou iniciály asi nejvýraznějším vizuálním prvkem, který se objevoval a neustále se mi vracel při tvorbě rešerše. Proto jsem použila své iniciály, i když jen ve velmi zjednodušené podobě. Je to na první pohled nevýrazný, ale pro mě silný odkaz k celému konceptu kolekce.

5.6 Skici a návrhy

Jak už zde bylo několikrát zmíněno, v praktické části pro mě byl hlavním a klíčovým prvkem košile, se kterou jsem pracovala i při vyvážení jednotlivých skic. Počáteční koncept byla košile, pak už se přidal polo kabát, anorak, pletený svetr nebo pánské sako, kterým se zabývám jako důležitým prvkem v teoretické části, nicméně jsem od něj při procesu tvorby upustila.

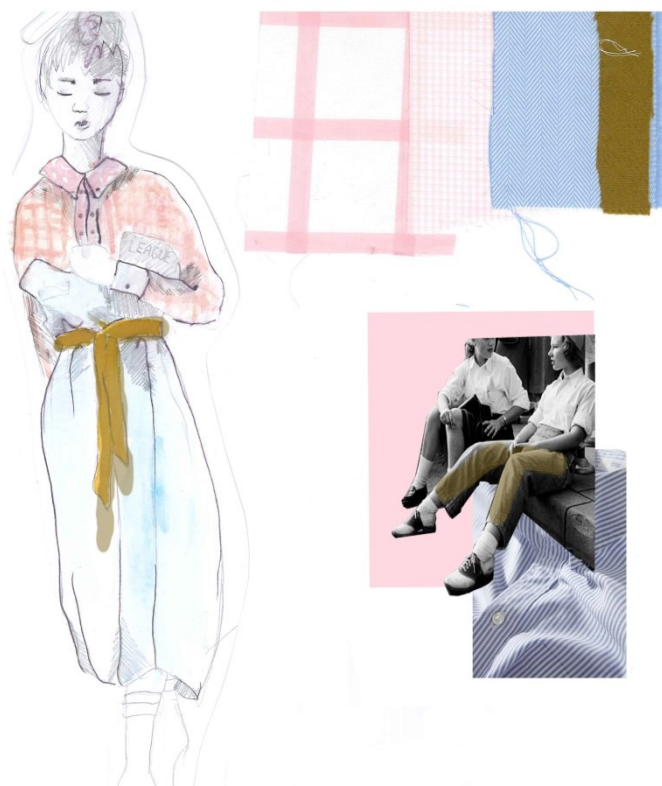
Dále jsem při skicování měla k dispozici materiály. Nikdy nezačínám se skicováním, pokud nemám k dispozici materiály, se kterými plánuji pracovat. Zohledňovala jsem i to, že by se košilový materiál dal podlepit, či z něj vytvořit prošev a zhotovit z něj bundu. Nakonec jsem se rozhodla, že nechám materiál takový jaký je a nechám ho „žít“ vlastním životem. Připadalo mi, že je krásný sám o sobě a tudíž není potřeba ho nějak vylepšovat.

Obr. 15 Skici a inspirační zdroje

Obr. 17 Skica s inspiračním zdrojem

Obr. 16 Skica s inspiračním zdrojem

Obr. 19 Skica s inspiračním zdrojem

Obr. 18 Skica s inspiračním zdrojem

6 POPIS JEDNOTLIVÝCH MODELŮ

6.1 Lookbook

Obr. 20 Lookbook

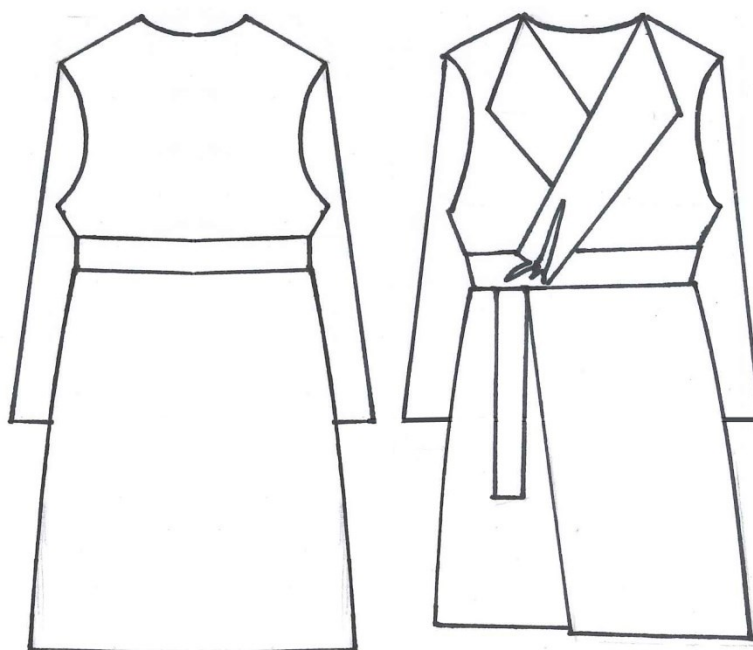
Obr. 21 Lookbook

6.2 Model č. 1

Kabát, který je inspirovaný ikonickým polo kabátem, který nosili hráči póla. Postupně nabyl takové popularity, že ho začala vyrábět firma Brooks Brothers i v konfekčních velikostech. Kabát byl určen pouze mužům, ale jak vyšel na trh, oblíbily si ho spíše ženy. Je to ikonický prvek, převzatý studentkami od mužů, a proto ho považují za klíčový a objevuje se v kolekci hned dvakrát.

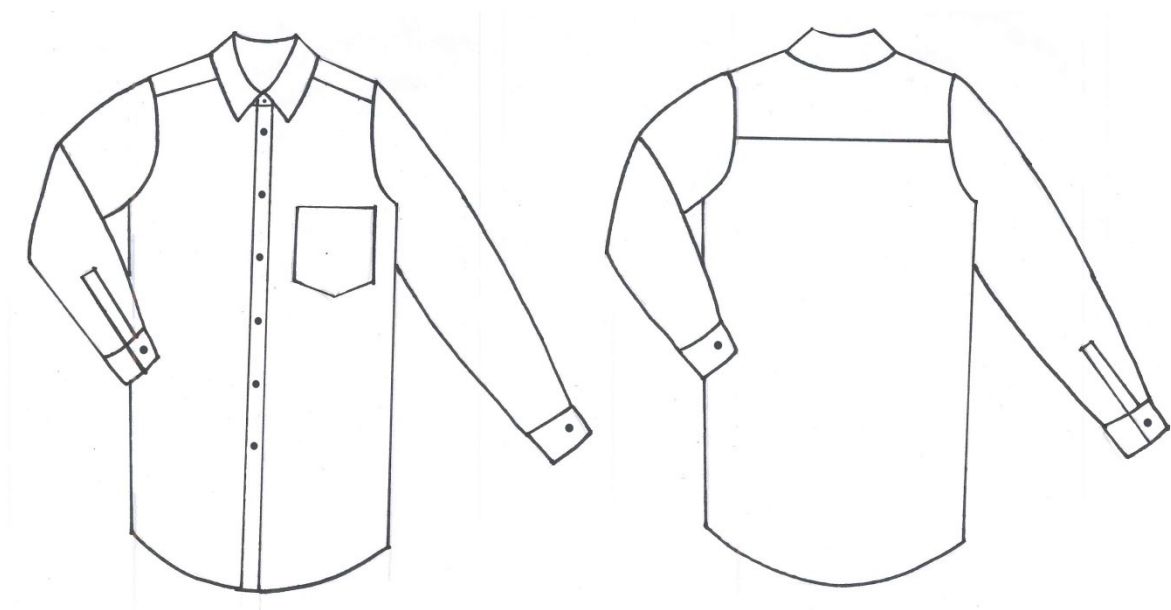
Střihově vychází z pánského kabátu a má vymodelovanou klopou tak, aby mohla sloužit i na zavazování, zapnutí kabátu. Stažením v pase nabývá kabát na ženskosti, nicméně je to stále unisexový kousek. Kabát také postrádá límec, nepovažovala jsem jej jako stěžejní, stále je to ten jistý polo-kabát, jen má formu, která je mi blízká.

Dále bílá mikina s kapucí, která je součástí stylingu, spolu s modrou košilí. Košile jsou recyklované, vyřazené košile značky LUKO.

Obr. 22 Technický nákres

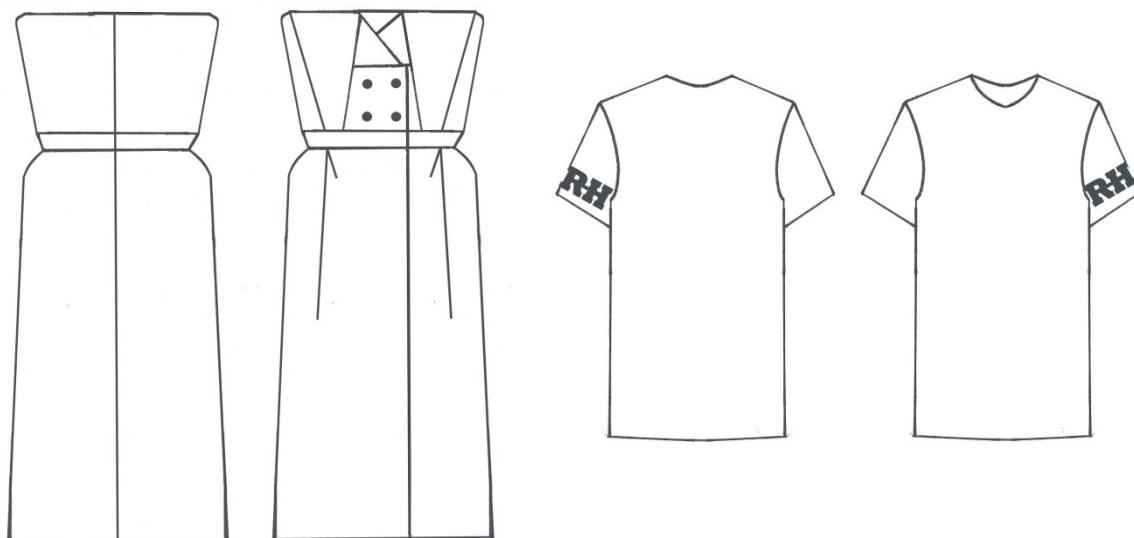

Obr. 23 Technický nákres

6.3 Model č. 2

Šaty z kabátového materiálu znovu odkazují na pánský polo-kabát a pánské ikonické sako. Princip, který je pouze pánskou záležitostí přetvářím na prvek, který je silně dámský. Šaty mají demonstrovat moji reakci na situaci, kdy si ženy převzaly kabát z pánského šatníku. Zároveň založení spolku univerzit Seven Sisters, spolek univerzit určených pouze pro ženy.

Aranžované šaty, mají falešné zapínání na knoflíky. V boku je rozparek a po bocích záhyby, které navazují na vrchní díl. Vrchní díl a sukně jsou členěny pásem. V zadním díle je zadní středový šev, do kterého je všitý zip. Model obsahuje i bílé tričko z jemného úpletu s rukávy z košiloviny, které jsou pošívané iniciály.

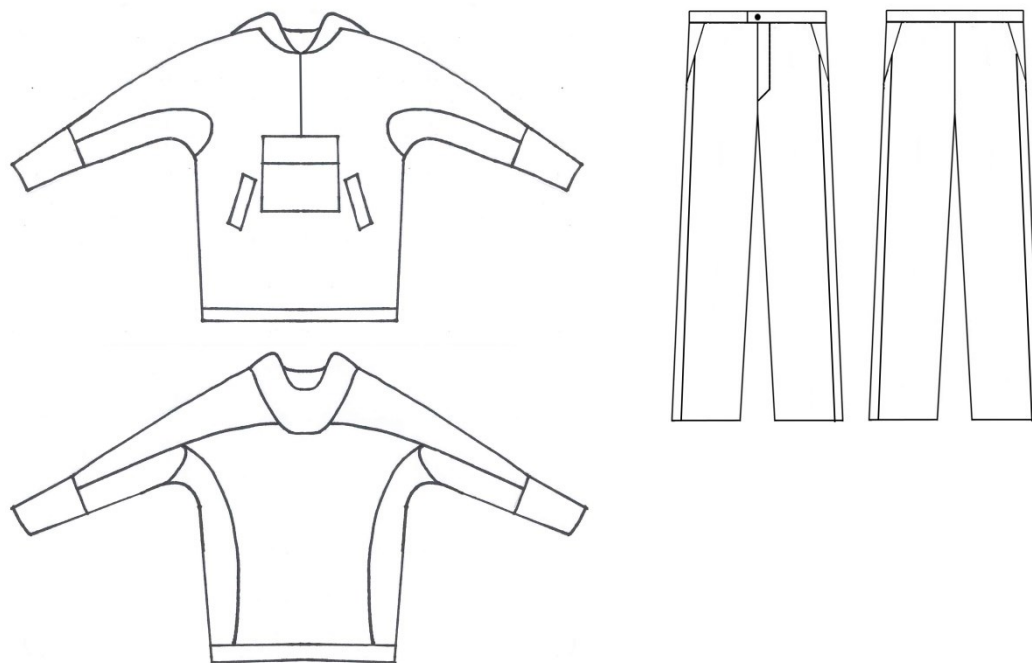
Obr. 24 Technické nákresy

6.4 Model č. 3

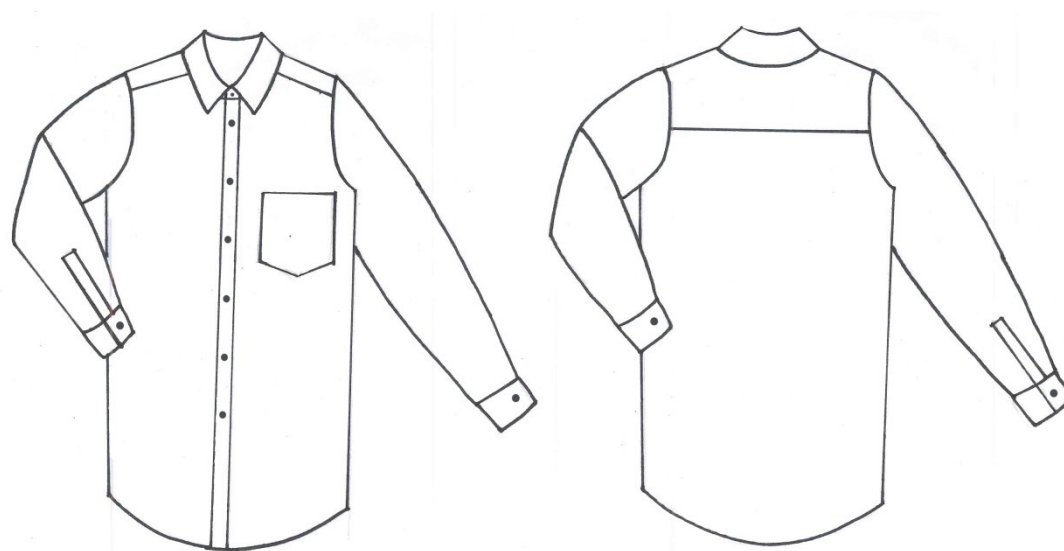
Třetí je anorak doplněný košilí. Bunda nemá žádný skrytý příběh, pouze mě zaujala, protože se často objevuje na fotografiích, které jsem zpracovávala při rešerši. Mladí muži v něm přebíhali z jedné budovy do druhé s knihami, když bylo sychravé počasí. Anorak je chránil před deštěm. Důvodem proč jsem zvolila zrovna anorak a ne jiný kus, který je možná více známý a ikonický, je ten, že pro mě symbolizuje a evokuje ve mně jistou uvolněnost v prostředí, které je svázáno pravidly. Navíc je tato bunda, stejně jako košile, nadčasová, oblíbená nejen u studentů a sportovců, do dnes.

Stříhově je bunda netradiční, skládá se pouze z 5 dílů: Přední díl je střižen dohromady s rukávy, které jsou ve středové části rozstřižené až do ramenní části a tím tvarované. Přední díl také obsahuje i část zadního dílu, ale pouze do půli lopatek. Dále zadní díl a rukávový klín, který pomáhá vytvarovat rukáv. Čtvrtým dílem je kapsa umístěná na středu a zdrhovadlo všité do rozparku v náprsní části. Poslední je kapuce všitá do průkrčníku. Anorak je celo-podšitý košilovým materiálem s jemným kárem. V dolním kraji je tunýlek se šňůrkou, která se dá dle potřeby stáhnout.

Model obsahuje recyklovanou pánskou košili a tmavě modré kalhoty, které se ohnují tak, aby byli vidět kotníky.

Obr. 26 Technický náčrt

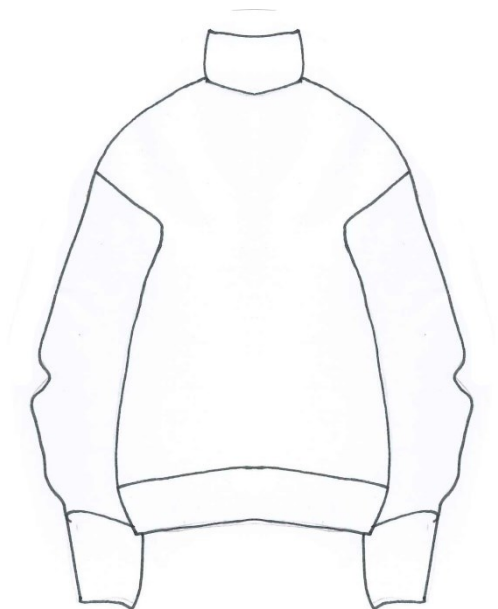

Obr. 25 Technický náčrt

6.5 Model č. 4

Objemný svetr si často dívky půjčovaly od svého přítele, otce nebo bratra. Navíc pokud svetr obsahoval písmeno P, znamenalo to, že je jeho nositel nejlepší hráč v týmu a má díky tomu vyšší společenský status. Dívky si ho prý často nosily, aby si také vychutnaly tu prestiž, kterou obnášel.

Svetr je ručně pletený, má spadlá ramena, která umocňují dojem obnošenosti. Jeho objemnost zaručuje vzor, který je vypletený v rukávové oblasti.

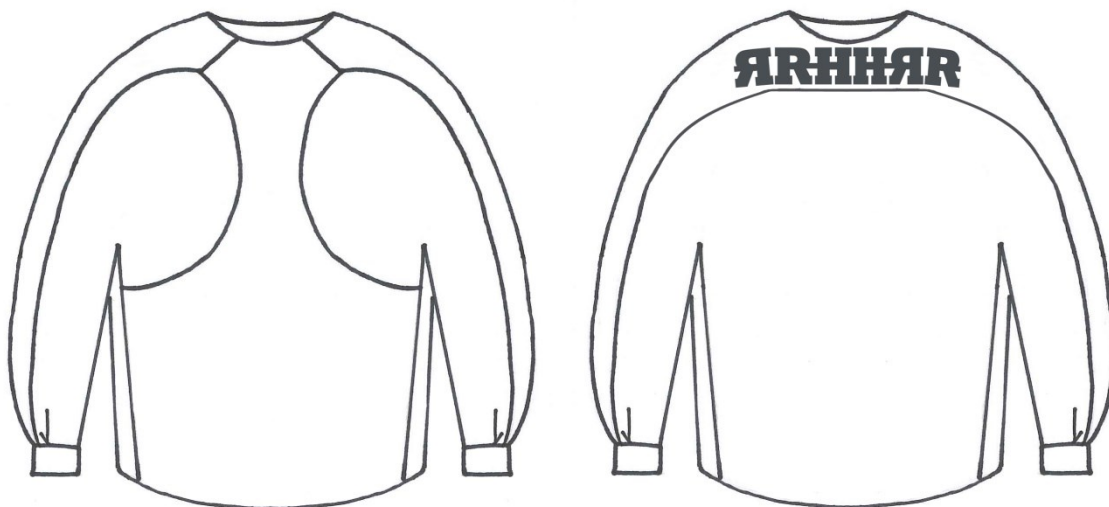
Obr. 27 Technický náčrtek

6.6 Model č. 5

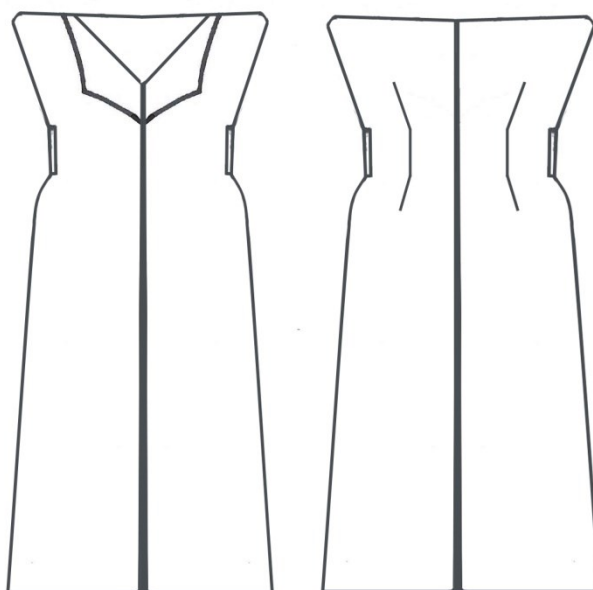
Model obsahuje mikinu a sukni. Na tomto modelu se vracím ke své Carrie, která pro mě tento model symbolizuje. Zamýšlím se nad tím, jak jí pomocí oděvu co nejlépe charakterizovat a zjišťuji, že inspiraci musím hledat hlavně v sobě samé. Mikina je prvek, který mám nejraději a pokud mi to dovoluje příležitost, nosím ji skoro denně.

Mikina vychází z pánského střihu a je rozčleněná tak, že mizí průramek. Přední díl je součástí předního rukávu a zadní díl součástí zadního rukávu. Dále je PD rozčleněný na středový díl a dva boční díly, vytvarované do oblouku. Zadní díl má také dvě části, vrchní, který obsahuje i rukáv a spodní. Přední díl, zadní díl, přední rukáv a zadní rukáv potom dohromady spojuje klín, který se nachází v rukávové části, podpaží a bočním dílu. V zádové části, je mikina pošita iniciály a některé části mikiny jsou z košilového materiálu.

Model obsahuje sukni z košiloviny, která má zvýšený pas a je přepásaná širokým páskem.

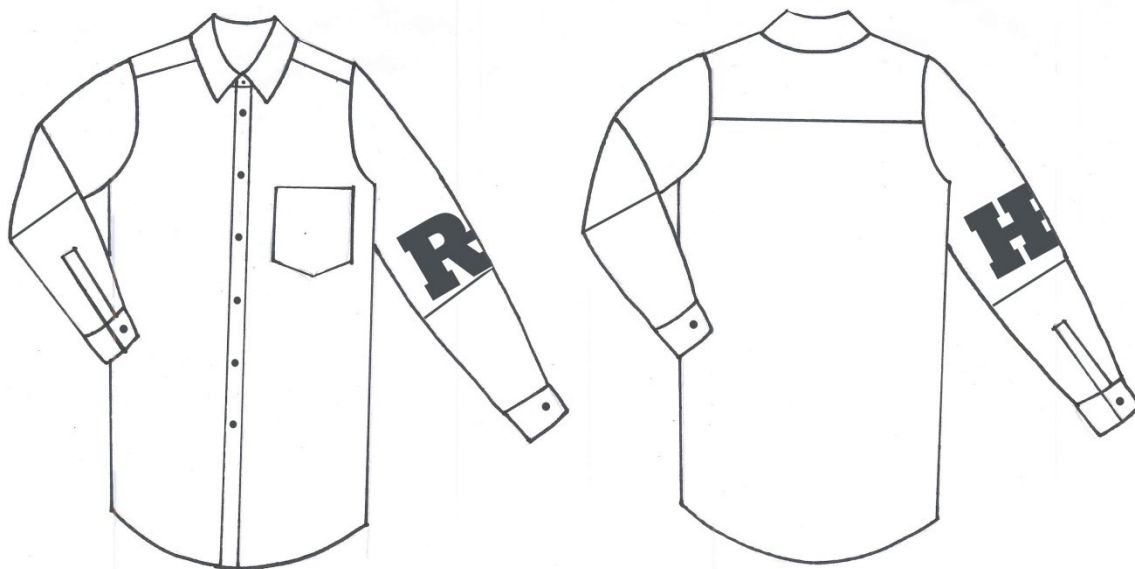
Obr. 29 Technický nákres

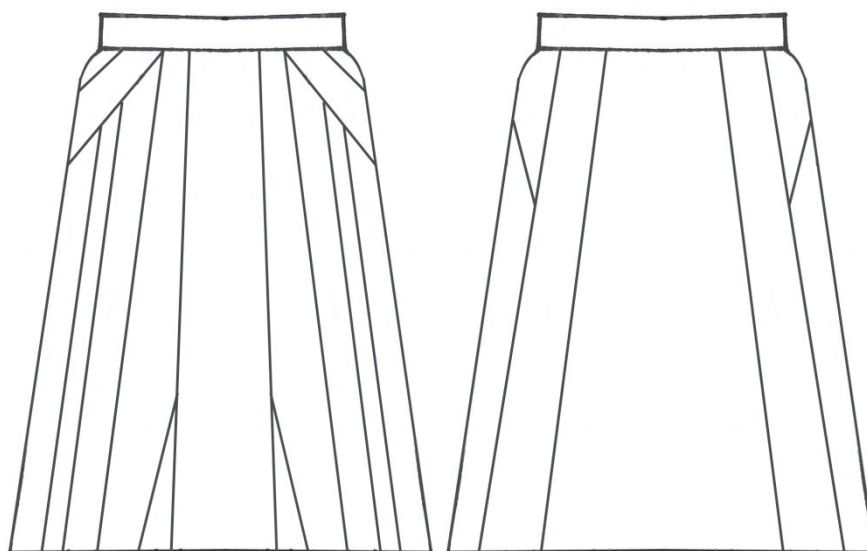
Obr. 28 Technický nákres

6.7 Model č. 6

Poslední model je takovým typickým pro univerzitní dívku. Jednoduchý, praktický a ženský. Obsahuje košili a skládanou sukni, která je charakteristická pro dívky, které po přednášce leží v trávě před univerzitní budovou a čtou si povinnou literaturu. Sukně má velké sklady a každý sklad je aranžovaný tak, aby nešel vidět šev, kterým jsou spojené jednotlivé kusy sukně. Celý model je zhotovený z košiloviny.

Obr. 30 Technický nákres

Obr. 31 Technický nákres

III. PROJEKTOVÁ ČÁST

7 FOTODOKUMENTACE

Foto: Julie Nykodýmová

Model: Stanislav Palát, Kristýna Opálková, Karolína Fejtová

ZÁVĚR

Celá práce pro mě byla velmi zdlouhavým a občas těžce uchopitelným procesem. Už od samého počátku, kdy jsem si vybírala samotné téma. Ivy League a Preppy jsem se nejprve bála zpracovat kvůli tomu, že existuje v českém jazyce málo literatury, která by se tímto tématem zabývala. Nicméně, to co se z počátku zdálo jako výzva, mě nakonec bavilo a obohatilo mě o velmi cenné poznatky. A v procesu vytváření teoretické části se moje poznatky prohlubovaly až do takové míry, že nakonec bylo obtížné spíše přival informací filtrovat na ty nejdůležitější, než že bych informací měla málo. Svůj tok myšlenek a obrovský přival poznatků zpracovat tak, aby dávaly smysl nejen mě ale i čtenáři, byla nakonec ta nejtěžší část.

V praktické části shrnuji všechny své poznatky do oděvu a mým cílem bylo posunout jednotlivé ikonické kousky Ivy League a Preppy do nové současné podoby a zároveň kolekci zformovat tak, aby obsahovala složky, které jsou mi blízké a charakterizují mě. Inspirativní byly i příběhy, které každý ikonický kousek měl.

Kolekce nemá pouze napodobovat jednotlivé části, snažila jsem se najít vlastní interpretaci, která by ale zároveň dané téma charakterizovala. Ve finále, při samotné tvorbě se zamýšlím nad počátkem, nad Carrie, při vytváření jednotlivých kousků myslím na ni a tvořím jen pro ni.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- [1] FOGG, Marnie, ed. *Móda: Úžasný příběh fenoménu: historický vývoj, detailní vyobrazení i příběhy slavných návrhářů*. 1. Praha: Slovart, s.r.o, 2015. ISBN 978-80-7391-224-
- [2] LAPŠÁNSKÁ, Dana. Kapitoly z módného marketingu a stylingu. Zlín: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2014, 94 s. ISBN 978-80-7454-470-5.
- [3] STEVENSON, NJ. *Kronika módy*. Praha: Fortuna Libri, 2011. ISBN 978-80-7321-570-5.
- [4] BAUDOT, Francois. *Móda Století*. Praha: Euromedia Group, k. s. - Ikar, 2001. ISBN 80-7202-943-6.
- [5] BANKS, Jeffrey a Dorie de La CHAPELLE. *Preppy: Cultivating Ivy Style*. 1. New York: Rizzoli International Publications, 2011. ISBN 978-0-8478-3661-1.
- [6] SEELING, Charlotte. *Století Módy*. 2000. ISBN 80-7209-247-2.
- [7] MOLITOR, Štěpán. Školy Ivy League. In: *Menstyle.cz* [online]. 15.09.2015 21:49 [cit. 2017-12-27]. Dostupné z: <http://www.menstyle.cz/skoly-ivy-league.html>
- [8] CHIORAZZI, Anthony. Style with staying power. In: *News.harvard.edu* [online]. Harvard, 2016 [cit.2018-04-03]. Dostupné z: <https://news.harvard.edu/gazette/story/2016/12/style-with-staying-power/>
- [9] MALKIEL, Nancy Weiss. When women were admitted to Ivy League schools, the complaints sounded a lot like a Trump tweet. In: *Los Angeles Times* [online]. Los Angeles: Los Angeles Times, 2016 [cit. 2017-12-28]. Dostupné z: <http://www.latimes.com/opinion/op-ed/la-oe-malziel-when-women-claim-male-roles-20161021-snap-story.html>
- [10] In: *Lacoste.com* [online]. [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <https://www.lacoste.com>
- [11] YOUNGOVÁ, Caroline. *Módní Kmeny*. Praha: Slovart, 2017. ISBN 978-80-7529-340-4.
- [12] SCHNEIDER, Sven Raphael a J.A. SHAPIRA. The Oxford Cloth Button Down Shirt. In: <https://www.gentlemansgazette.com> [online]. Gentleman's Gazette, 2016 [cit. 2017-12-28]. Dostupné z: <https://www.gentlemansgazette.com/oxford-cloth-button-down-shirt-ocbd/>

- [13] MARX, David. The Miyuki-zoku: Japan's First Ivy Rebels. In: *Ivy-style.com* [online]. 2009 [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <http://www.ivy-style.com/the-miyuki-zoku-japans-first-ivy-rebels.html>
- [14] PAVLÁSKOVÁ, Lucie. Preppypedie. In: *Preppy.cz* [online]. 2013 [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <http://www.preppy.cz/preppypedie/>
- [15] BÁRTOVÁ, Dominika. Buďte preppy! Gentleman z New Yorku vám poradí, jak na to. In: *Forbes.cz* [online]. Praha: Forbes, 2016 [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <http://www.forbes.cz/budte-preppy/>
- [16] Tommy Hilfiger. In: *Answear* [online]. [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <https://answear.cz/p/tommy-hilfiger-315-b.html>
- [17] KOČANDRLOVÁ, Kateřina. Tommy-hilfiger. In: *Modniznacky.cz* [online]. [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <http://modniznacky.cz/tommy-hilfiger/>
- [18] Košile, která oblékla univerzitu Yale. *Brands&Stories*. 2012, 2012(2), 19.
- [19] PETŘÍČKOVÁ, Kateřina. Gant. In: *Modniznacky.cz* [online]. [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <http://modniznacky.cz/gant/>
- [20] O nás. In: *Janek.cz* [online]. [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <http://janek.cz/o-nas/>
- [21] Historie. In: *Janek.cz* [online]. [cit. 2018-04-03]. Dostupné z: <http://janek.cz/historie/>
- [22] Košile LUKO – košile s příběhem. *Brands&Stories*. 2017, 2017(04), 39.
- .

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

Obr. Obrázek

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr. 1 Claire McCardell

MITNICK, Sarai. *Books: What Shall I Wear?* [online]. In: . 14.9.2010 [cit. 2018-05-07]. Dostupné:<https://blog.colettehq.com/inspiration/books-what-shall-i-wear><https://blog.colettehq.com/inspiration/books-what-shall-i-wear>

Obr. 2 Claire McCardell

BLODGETT, Betsy. Deconstructing Claire McCardell. In: *Seamwork.com* [online]. 2017 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <https://www.seamwork.com/issues/2017/06/deconstructing-claire-mccardell>

Obr. 3 Varsity svetr

ROBB, Adam. *Take Ivy' brings readers back to the golden age of Princeton style, 'True Prep' brings them up to date* [online]. In: . 2010, 30.8 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: http://blog.nj.com/fashiontoday/2010/08/take_ivy_brings_readers_back_t.html

Obr. 4 René Lacoste a Suzane Lenglen

MORLEY, Gary. Suzanne Lenglen: The first diva of tennis. In: [Http://edition.cnn.com](http://edition.cnn.com) [online]. 2013 [cit. 2018-05-07]. Dostupné: <http://edition.cnn.com/2013/06/06/sport/tennis/suzanne-lenglen-french-open-tennis/>

Obr. 5 Dívka v polo-kabátu

The Polo Coat Gallery. In: *Www.ivy-style.com* [online]. 2017 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z: <http://www.ivy-style.com/the-polo-coat-gallery.html>

Obr. 6 Miyuki - Zoku

13 Things I Found on the Internet Today (Vol. CLXXXIX). In: *Mademoisellerobot.com* [online]. 2016 [cit. 2018-05-07]. Dostupné : http://www.messynessychic.com/2016/05/16/13-things-i-found-on-the-internet-today-vol-clxxxix/?utm_content=bufferd5886&utm_medium=social&utm_source=facebook.com&utm_campaign=buffer

Obr. 7 Kennedyovi

Kattie M. The Jackie Look: 5 Ways To Incorporate Jackie Kennedy's Style Into Your Daily Wardrobe. In: *Futurefemaleleader.com* [online]. 2016 [cit. 2018-05-07]. Dostupné z:

<http://futurefemaleleader.com/jackie-look-5-ways-incorporate-jackie-kennedys-style-daily-wardrobe/>

Obr. 8 Tommy Hilfiger spring 2018

PHELPS, Nicole. Tommy Hilfiger. In: *Vogue.com* [online]. Milan, 2018 [cit. 2018-05-08]. Dostupné z: <https://www.vogue.com/fashion-shows/spring-2018-ready-to-wear/tommy-hilfiger>

Obr. 9 Moodboard

Obr. 10 Moodboard

Obr. 11 Moodboard

Obr. 12 Materiálový vzorník

Obr. 13 Vzorník

Obr. 14 Moodboard, iniciály

Obr. 15 Skici a inspirační zdroje

Obr. 16 Skica s inspiračním zdrojem

Obr. 17 Skica s inspiračním zdrojem

Obr. 18 Skica s inspiračním zdrojem

Obr. 19 Skica s inspiračním zdrojem

Obr. 20 Lookbook

Obr. 21 Lookbook

Obr. 22 Technický nákres

Obr. 23 Technický nákres

Obr. 24 Technické nákresy

Obr. 25 Technický nákres

Obr. 26 Technický nákres

Obr. 27 Technický nákres

Obr. 28 Technický nákres

Obr. 29 Technický nákres

Obr. 30 Technický nákres

Obr. 31 Technický nákres

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

CD – ROM

